

ΕΝΔΟΎΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΠΡΩΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

HEADS-UP

ΕΝΔΟΪΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΠΡΩΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

Αναπτύχθηκε από το CARDET και το AKLUB

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Η ριζοσπαστικοποίηση των ευάλωτων νέων στην Ευρώπη αποτελεί ένα σχετικά νέο ζήτημα και το πιο πρόσφατο που καλούνται να αντιμετωπίσουν οι εκπαιδευτικοί πρώτης γραμμής. Το έργο HeadsUp επιδιώκει να εφαρμόσει προγράμματα κατάρτισης, τα οποία θα βοηθήσουν τους εκπαιδευτικούς να ενισχύσουν την ανθεκτικότητα των νέων έναντι της ριζοσπαστικοποίησης και να προάγουν μια θετική έννοια του ανήκειν και μια θετική ταυτότητα.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ:

Το εγχειρίδιο αυτό αποσκοπεί στη παροχή ενός περιεκτικού προγράμματος κατάρτισης, το οποίο θα σας στηρίξει, ως εκπαιδευτικούς πρώτης γραμμής, να μάθετε πώς να αντιμετωπίζετε τη ριζοσπαστικοποίηση μεταξύ των νέων.

Η κατάρτιση περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα συναρπαστικών εργαλείων προσομοίωσης με πολυμέσα, για να διασφαλιστεί, ότι έχετε την δυνατότητα να αξιοποιήσετε τους παρεχόμενους πόρους στο έπακρο. Η κατάρτιση χωρίζεται σε 4 βασικές ενότητες, οι οποίες περιλαμβάνουν πόρους για χρήση στη τάξη και για αυτοδιδασκαλία. Οι ενότητες συνοψίζονται πιο κάτω:

Ενότητα 1: Ριζοσπαστικοποίηση

- 1.1 Τι είναι η «ριζοσπαστικοποίηση»;
- 1.2 Γιατί χρησιμοποιούμε την συγκεκριμένη φράση «η ριζοσπαστικοποίηση που οδηγεί στη βία»;
- 1.3 Για ποιο λόγο αποτελεί το διαδίκτυο ένα αγαπημένο εργαλείο των ριζοσπαστών;
- 1.4 Τέσσερις μορφές ριζοσπαστικοποίησης – εξτρεμισμού.

Ενότητα 2: Ενδυναμώνοντας σας ως Εκπαιδευτικό

- 2.1 Διαδραματίζοντας ένα ενεργό ρόλο αναφορικά με το κίνδυνο ριζοσπαστικοποίησης των νέων.
- 2.2 Αναγνωρίζοντας τα διάφορα σημάδια της «ριζοσπαστικοποίησης, η οποία οδηγεί στη βία».
- 2.3 Εφαρμόζοντας το επαγγελματικό εργαλείο «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς».

Ενότητα 3: Ενδυναμώνοντας τους Νέους

- 3.1. Δεξιότητες κριτικής σκέψης
- 3.2. Γνώσεις σχετικά με τη πολυπολιτισμικότητα – φυλετικές, κοινωνικές και πολιτικές τάσεις, οι οποίες οδηγούν στη βία
- 3.3. Ενθάρρυνση της Νεολαίας για μια Ποικιλόμορφη Κοινωνία (Ανεκτικότητα, Πολιτισμικός σεβασμός και αναγνώριση

Ενότητα 4: Πραγματικές περιπτωσιολογικές μελέτες (με βάση τις δραστηριότητες)

- 4.1. Περιπτωσιολογικές μελέτες

- 4.2. Πρακτικές λύσεις
- 4.3. Προσέγγιση προς υιοθέτηση (Ομαδικός προβληματισμός για τη προσέγγιση εκτός διαδικτύου, αυτοκριτική για την επιγραμμική προσέγγιση)

ΕΝΟΤΗΤΑ 1: Ριζοσπαστικοποίηση

- 1.1 Τι είναι η «ριζοσπαστικοποίηση»;
- 1.2 Γιατί χρησιμοποιούμε την συγκεκριμένη φράση «η ριζοσπαστικοποίηση που οδηγεί στη βία»;
- 1.3 Για ποιο λόγο αποτελεί το διαδίκτυο ένα αγαπημένο εργαλείο των ριζοσπαστών;
- 1.4 Τέσσερις μορφές ριζοσπαστικοποίησης - εξτρεμισμού

ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ: Ο στόχος της ενότητας είναι να εξοικειωθούν οι εκπαιδευόμενοι με τον όρο «ριζοσπαστικοποίηση» και να μπορούν να εξηγήσουν πότε είναι επικίνδυνη. Οι εκπαιδευόμενοι θα λάβουν βασικές πληροφορίες αναφορικά με τέσσερις μορφές ριζοσπαστικοποίησης και θα έχουν την ικανότητα να αναγνωρίζουν τις μεταξύ τους διαφορές.

ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ:

Μετά την ολοκλήρωση της ενότητας, οι εκπαιδευόμενοι θα είναι σε θέση να:

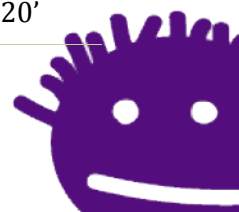
1. Επεξηγούν τον όρο «ριζοσπαστικοποίηση».
2. Εξηγούν για ποιο λόγο χρησιμοποιούμε την συγκεκριμένη φράση «η ριζοσπαστικοποίηση που οδηγεί στη βία»;
3. Παραθέτουν τους λόγους για τους οποίους το διαδίκτυο αποτελεί ένα αγαπημένο εργαλείο των ριζοσπαστών.
4. Αναζητούν τα βίντεο Heads-Up στο διαδίκτυο και να τα παρουσιάζουν στους νέους.
5. Κατονομάζουν τέσσερις μορφές ριζοσπαστικοποίησης - εξτρεμισμού.
6. Εξηγούν στους νέους τι είναι ο Ακροδεξιός Εξτρεμισμός.
7. Εξηγούν στους νέους τι είναι ο Ακροαριστερός Εξτρεμισμός.
8. Εξηγούν στους νέους τι είναι ο Μεμονωμένος Εξτρεμισμός.
9. Εξηγούν στους νέους τι είναι ο Πολιτικοθηρησκευτικός Εξτρεμισμός.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:

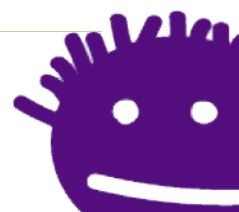
Δραστηριότητες:	Περιγραφή:	Πόροι:	Εξοπλισμός	Χρόνος
1. Εισαγωγή στη κατάρτιση και διευκρίνιση των προσδοκιών των εκπαιδευομένων	Ο εκπαιδευτής θα παρουσιάσει εν συντομία όλα τα μαθήματα και τους στόχους τους. Οι εκπαιδευόμενοι θα παρουσιάσουν τον εαυτό τους και θα εκφράσουν τις προσδοκίες που	Λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τη δραστηριότητα υπάρχουν στο κομμάτι που ακολουθεί τον υφιστάμενο πίνακα. Αυτή η οδηγία ισχύει για όλες τις δραστηριότητες που παρατίθενται στους	Διάγραμμα παρουσίασης Μαρκαδόροι	35'

	έχουν από τη κατάρτιση.	πίνακες. Οι οδηγίες για τη δραστηριότητα «ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ» ακολουθούν μετά το πίνακα αυτό.		
2. Η σημασία του «ριζοσπαστικού». Είναι καλές ή είναι κακές οι ριζοσπαστικές ιδέες;	Οι εκπαιδευόμενοι αναζητούν συνώνυμα της λέξης «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΣ», ώστε να κατανοήσουν καλύτερα τις σημασίες της.	Οι οδηγίες για τη δραστηριότητα «Οι σημασίες της λέξης «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΣ» ακολουθούν στο κομμάτι μετά το πίνακα αυτό.	Διάγραμμα παρουσίασης Μαρκαδόροι	25'
Σύντομο διάλειμμα				5'
3. Γιατί χρησιμοποιούμε τη φράση «η ριζοσπαστικοποίηση οδηγεί στη βία»;	Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει δύο (ή περισσότερους) ορισμούς της ριζοσπαστικοποίησης. Μέσω της συζήτησης, οι εκπαιδευόμενοι θα μάθουν, γιατί χρησιμοποιείται η φράση «η ριζοσπαστικοποίηση που οδηγεί στη βία»;	Το κείμενο «Είναι η βίαιη και η μη βίαιη ριζοσπαστικοποίηση το ίδιο;» βρίσκεται στον πίνακα/ Οι εκπαιδευόμενοι έχουν αντίτυπα του κειμένου ... Βίντεο Heads-Up "A Day in the Life" - www.heads-up.online	Συσκευή προβολής βίντεο Φορητός υπολογιστής	40'
4. Οι νέοι και η ριζοσπαστικοποίηση στο διαδίκτυο	Ο εκπαιδευτής εξηγεί, ότι το διαδίκτυο μπορεί να αποτελέσει εργαλείο ριζοσπαστικοποίησης και παρουσιάζει τις μαγνητοσκοπημένες ιστορίες δύο νέων, της Jasmine και του Kyle.	Βίντεο Heads-Up «Jasmine»- www.heads-up.online Βίντεο Heads-Up «Kyle» - www.heads-up.online	Συσκευή προβολής βίντεο Φορητός υπολογιστής	20'
Διάλειμμα				15'
5. Αναζήτηση και συλλογή πληροφοριών σχετικά με βίαιες εξτρεμιστικές ομάδες	Οι εκπαιδευόμενοι διαλέγουν μια εξτρεμιστική ομάδα από τη λίστα του εκπαιδευτή και προετοιμάζουν μια μικρή παρουσίαση.	Οι οδηγίες για τη δραστηριότητα «ΕΞΤΡΕΜΙΣΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ» βρίσκονται μετά το πίνακα αυτό. Ένα παράδειγμα παρουσίασης υπάρχει, επίσης, μετά το πίνακα αυτό.	Φορητός υπολογιστής Φύλλα χαρτιού και στυλό	40'
6. Ακροδεξιός	Ο εκπαιδευτής	Πληροφορίες	Συσκευή	20'

Εξτρεμισμός	παρουσιάζει πληροφορίες με θέμα τον ακροδεξιό εξτρεμισμό. Στη συνέχεια, οι συμμετέχοντες παρουσιάζουν ένα παράδειγμα ακροδεξιάς εξτρεμιστικής ομάδας.	αναφορικά με τον Ακροδεξιό Εξτρεμισμό υπάρχουν μετά το πίνακα αυτό.	προβολής βίντεο Φορητός υπολογιστής	
Σύντομο διάλειμμα				5'
7. Ακροαριστερός Εξτρεμισμός	Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει πληροφορίες με θέμα τον ακροαριστερό εξτρεμισμό. Στη συνέχεια, οι συμμετέχοντες παρουσιάζουν ένα παράδειγμα ακροαριστερής εξτρεμιστικής ομάδας.	Πληροφορίες αναφορικά με τον Ακροαριστερό Εξτρεμισμό υπάρχουν μετά το πίνακα αυτό.	Συσκευή προβολής βίντεο Φορητός υπολογιστής	20'
8. Μεμονωμένος Εξτρεμισμός	Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει πληροφορίες με θέμα τον μεμονωμένο εξτρεμισμό. Στη συνέχεια, οι συμμετέχοντες παρουσιάζουν ένα συγκεκριμένο παράδειγμα μιας μεμονωμένης εξτρεμιστικής ομάδας.	Πληροφορίες αναφορικά με τον Μεμονωμένο Εξτρεμισμό υπάρχουν μετά το πίνακα αυτό.	Συσκευή προβολής βίντεο Φορητός υπολογιστής	20'
9. Πολιτικοθρησκευτικός Εξτρεμισμός	Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει πληροφορίες με θέμα το πολιτικοθρησκευτικό εξτρεμισμό. Στη συνέχεια, οι συμμετέχοντες παρουσιάζουν ένα συγκεκριμένο παράδειγμα μιας πολιτικοθρησκευτικής εξτρεμιστικής ομάδας.	Πληροφορίες αναφορικά με τον Πολιτικοθρησκευτικό Εξτρεμισμό υπάρχουν μετά το πίνακα αυτό.	Συσκευή προβολής βίντεο Φορητός υπολογιστής	20'

Διάλειμμα			15'
-----------	--	--	-----

1.1. Τι είναι η «ριζοσπαστικοποίηση»;

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1: Εισαγωγή στη κατάρτιση και διευκρίνιση των προσδοκιών των εκπαιδευομένων

Ο εκπαιδευτής χρησιμοποιεί τη δραστηριότητα «ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ», ώστε να ανακαλύψει τις προσδοκίες των εκπαιδευομένων και τους επιτρέπει να παρουσιάσουν τους εαυτούς τους. Ο εκπαιδευτής μαθαίνει αναφορικά με τις εμπειρίες και τις γνώσεις των συμμετεχόντων στο πεδίο της ριζοσπαστικοποίησης.

Οδηγίες για τη δραστηριότητα «ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ»

Ο εκπαιδευτής επισυνάπτει τις ονομασίες όλων των ενοτήτων και των βασικών τους θεματικών (Ενότητα 1. Ριζοσπαστικοποίηση, 1.1 Τι είναι η «ριζοσπαστικοποίηση», 1.2 ... κτλ) στο διάγραμμα παρουσιάσεων. Κάθε εκπαιδευόμενος παίρνει πανομοιότυπα χρωματικά σύμβολα (για παράδειγμα, ένα μικρό κύκλο από χρωματιστό χαρτί). Ο εκπαιδευτής εξηγεί στους συμμετέχοντες, ότι θα πρέπει να σημειώσουν τις τρία θεματικές που θεωρούν χρησιμότερες. Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει εν συντομία τις θεματικές, ώστε να μπορέσουν οι συμμετέχοντες να λάβουν μια τεκμηριωμένη απόφαση. Για παράδειγμα, ο εκπαιδευτής θα μπορούσε να διαβάσει τους τίτλους των θεματικών, καθώς και τους σημαντικότερους μαθησιακούς στόχους της κάθε μιας. Στη συνέχεια, όλοι οι εκπαιδευόμενοι πλησιάζουν το διάγραμμα παρουσίασης και τοποθετούν τα σύμβολά τους δίπλα από τις προτιμώμενες τους θεματικές. Μετά, ο εκπαιδευτής τους ζητά να απαντήσουν τις ακόλουθες ερωτήσεις:

- Πώς ονομάζετε και τι επαγγέλλεστε;
- Ποιες θεματικές σημειώσατε και για ποιο λόγο;
- Τι είδους εμπειρία έχετε με τη ριζοσπαστικοποίηση (π.χ. κατάρτιση, προσωπική εμπειρία);

Στο τέλος της δραστηριότητας ο εκπαιδευτής συνοψίζει, απαριθμώντας τις θεματικές που οι συμμετέχοντες θεωρούν πιο χρήσιμες. Τους ευχαριστεί για τις πληροφορίες και υπόσχεται να τις λάβει υπόψη κατά τη διάρκεια της κατάρτισης.

Ο προσδιορισμός των προσδοκιών των εκπαιδευομένων είναι ουσιώδης. Αν η κατάρτιση δεν εκπληρώσει τις επιθυμίες και τις προσδοκίες των εκπαιδευομένων, τότε δε θα συμμετάσχουν στη κατάρτιση και θα είναι απογοητευμένοι.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2: Η σημασία του «ριζοσπαστικού». Είναι καλές ή είναι κακές οι ριζοσπαστικές ιδέες;

Ο εκπαιδευτής χρησιμοποιεί τη δραστηριότητα «Η σημασία του επιθέτου ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΣ», για να εξηγήσει στους εκπαιδευόμενους τη σημασία της λέξης «ριζοσπαστικός», καθώς και ότι οι ριζοσπαστικές ιδέες μπορούν να είναι τόσο καλές, όσο και κακές. Αξιοποιώντας τη δραστηριότητα αυτή, ο εκπαιδευτής προετοιμάζει τους συμμετέχοντες για την απόκτηση βαθύτερης κατανόησης των όρων «ριζοσπαστικοποίηση» και «η ριζοσπαστικοποίηση οδηγεί στη βία». Ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να κατέχει τις ακόλουθες βασικές γνώσεις.

Βασικές γνώσεις του εκπαιδευτή για τη δραστηριότητα αυτή

Οι άνθρωποι έχουν διαφορετικές απόψεις και πεποιθήσεις. Είναι φυσικό, λοιπόν, να συζητούν τις διαφορές τους. Προσπαθούν να πείσουν τους άλλους αναφορικά με τις απόψεις τους και ορισμένες φορές για να προωθήσουν αλλαγές στην οικογένεια τους, τη κοινότητα ή τη κοινωνία. Εάν μερικές απόψεις διαφέρουν πολύ σε σχέση με τις απόψεις της πλειοψηφίας, τις αποκαλούμε «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ». Με βάση το λεξικό, το επίθετο «ριζοσπαστικός» σημαίνει να βρίσκεται κανείς πολύ μακριά από το κέντρο της κοινής γνώμης.

Συνώνυμα του επιθέτου «ριζοσπαστικός» είναι οι όροι «έντονος/ακραίος», «εξτρεμιστής», «φανατικός», «επαναστατικός», «ακραίος», αν και συγκαταλέγονται και οι όροι «μη συμβατικός», «ανορθόδοξος», «μη παραδοσιακός», «ανοιχτόμυαλος», «προοδευτικός».

Ο ριζοσπαστικός τρόπος σκέψης αυτός καθεαυτός δεν αποτελεί έγκλημα και οι νέοι συχνά συμερίζονται την ιδέα πραγματοποίησης ριζοσπαστικών αλλαγών στη κοινωνία. Ένας ριζοσπαστικός τρόπος σκέψης γίνεται επικίνδυνος, όταν οδηγεί το άτομο να συμμετάσχει σε βίαιες και παράνομες ενέργειες, ως μέσο επίτευξης πολιτικών, ιδεολογικών ή θρησκευτικών στόχων.

Οδηγίες για τη δραστηριότητα «Η σημασία του επιθέτου «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΣ»

Ο εκπαιδευτής γράφει τη λέξη «ριζοσπαστικός» στο διάγραμμα παρουσίασης. Στη συνέχεια, ζητά από τους εκπαιδευόμενους να σκεφτούν συνώνυμα του επιθέτου αυτού και τα καταγράφει στο διάγραμμα παρουσίασης. Αφού οι συμμετέχοντες ολοκληρώσουν με τις ιδέες τους, ο εκπαιδευτής μπορεί να παρέχει τον ορισμό του λεξικού, σε περίπτωση που δεν έχει αναφερθεί μέχρι τώρα, δηλ. «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΣ» σημαίνει να βρίσκεται κανείς πολύ μακριά από το κέντρο της κοινής γνώμης.

Ο εκπαιδευτής και οι εκπαιδευόμενοι κοιτάζουν τα συνώνυμα που είναι γραμμένα στο διάγραμμα παρουσίασης και συζητούν τις περιπτώσεις, όπου οι λέξεις αυτές εκλαμβάνονται θετικά και αρνητικά. Για παράδειγμα, το συνώνυμο «επαναστατικός». Οι επαναστατικές διαθέσεις σε μια κοινωνία μπορούν να είναι αρνητικές και επικίνδυνες. Από την άλλη, οι επαναστατικές ανακαλύψεις στη βιοχημεία είναι θετικές.

Ο εκπαιδευτής μπορεί, επίσης, να αφήσει τους συμμετέχοντες να συζητήσουν μεταξύ τους, με τον ίδιο να αναλαμβάνει το ρόλο του συντονιστή της συζήτησης. Ο στόχος της δραστηριότητας και τη συζήτησης είναι να διδάξει στους συμμετέχοντες, ότι ένας ριζοσπαστικός τρόπος σκέψης δεν αποτελεί έγκλημα αυτός καθεαυτός. Οι ριζοσπαστικές σκέψεις μπορούν να είναι τόσο θετικές, όσο και αρνητικές. Για παράδειγμα, οι ιδέες ότι οι

γυναίκες μπορούν να φορούν παντελόνια ή ότι η δουλειά θα καταργηθεί, ήταν πολύ ριζοσπαστικές για την εποχή τους. Οι ριζοσπαστικές απόψεις γίνονται επικίνδυνες και ανεπιθύμητες όταν μια μειονότητα προωθεί ριζοσπαστικές απόψεις και μεταβολές μέσω της χρήσης βίαιων ή παράνομων μέσων. Στις δημοκρατικές κοινωνίες, η βία και η παράνομες δραστηριότητες δεν είναι αναγκαίες για τη προώθηση κοινωνικών ή κοινοτικών αλλαγών. Η κάθε μειονότητα έχει την ευκαιρία να χρησιμοποιήσει τα επιχειρήματα της και να προωθήσει, ακόμη και ριζοσπαστικές απόψεις και κοινωνικές αλλαγές, χωρίς βία. Παραδείγματα μη βίαιων ριζοσπαστικών αλλαγών αποτελούν το δικαίωμα των γυναικών στην άμβλωση ή οι γάμοι μεταξύ ομοφυλοφίλων.

1.2. Γιατί χρησιμοποιούμε τη φράση «η ριζοσπαστικοποίηση που οδηγεί στη βία»;

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 3: Γιατί χρησιμοποιούμε την συγκεκριμένη φράση «η ριζοσπαστικοποίηση που οδηγεί στη βία»; 40'

Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει διάφορους ορισμούς της ριζοσπαστικοποίησης. Για παράδειγμα, ένα σύντομο και ένα πιο περιεκτικό ορισμό.

- Η ριζοσπαστικοποίηση είναι η διαδικασία υιοθέτησης ακραίων απόψεων και συστημάτων πεποίθησης.
- Η ριζοσπαστικοποίηση είναι η διαδικασία, κατά την οποία ένα άτομο ή μια ομάδα υιοθετεί ολοένα και πιο ακραία πολιτικά, κοινωνικά ή θρησκευτικά ιδανικά και επιδιώξεις, τα οποία απορρίπτουν ή υπονομεύουν το καθεστώς ή σύγχρονες ιδέες και εκφράσεις του κράτους.

Ο εκπαιδευτής μπορεί να προσθέσει συμπληρωματικές πληροφορίες, για παράδειγμα, ότι ο ριζοσπαστικός τρόπος σκέψης δεν είναι έγκλημα αυτός καθεαυτός και ότι οι νέοι συχνά συμμερίζονται τις ριζοσπαστικές αλλαγές στη κοινωνία. Ο ριζοσπαστικός τρόπος σκέψης γίνεται επικίνδυνος, όταν οδηγεί το άτομο να συμμετάσχει σε βίαιες και παράνομες ενέργειες, ως μέσο επίτευξης πολιτικών, ιδεολογικών ή θρησκευτικών στόχων.

Η канаδική μη κερδοσκοπική οργάνωση CPRLV (Centre for the Prevention of Radicalisation Leading to Violence) χρησιμοποιεί τη φράση «η ριζοσπαστικοποίηση που οδηγεί στη βία», ώστε να διαχωρίσει μεταξύ της βίαιης και της μη βίαιης ριζοσπαστικοποίησης. Το ακόλουθο κείμενο προέρχεται από την ιστοσελίδα της οργάνωσης:

Είναι η βίαιη και η μη βίαιη ριζοσπαστικοποίηση το ίδιο;

Είναι σημαντικό να γίνεται διάκριση μεταξύ της βίαιης και της μη βίαιης ριζοσπαστικοποίησης. Μερικές φορές, τα άτομα που εμμένουν στις πεποιθήσεις τους μπορεί να υιοθετήσουν θέσεις, οι οποίες, ενώ είναι ριζοσπαστικές, δεν αντιτίθενται απαραίτητα στα δημοκρατικά πρότυπα και τις αξίες. Αυτού του είδους η ριζοσπαστικοποίηση δε θεωρείται βίαιη.

Επιπλέον, οι μη βίαιοι ριζοσπάστες μπορούν να διαδραματίσουν έναν ιδιαίτερα θετικό ρόλο, τόσο εντός των κοινοτήτων τους, όσο και στα πλαίσια ενός ευρύτερου πολιτικού πλαισίου. Η μεγαλύτερη πρόοδος στις δημοκρατικές κοινωνίες έχει υπάρξει αποτέλεσμα κάποιας μορφής ριζοσπαστικοποίησης. Ο Martin Luther King, ο Gandhi, ακόμη και ο Nelson Mandela θεωρούνταν ριζοσπάστες την εποχή τους. Όταν οι παγιωμένοι τρόποι σκέψης και δράσης αμφισβητούνται από μια ριζοσπαστική κριτική με θέμα συγκεκριμένες πτυχές του κοινωνικού συστήματος, αυτό μπορεί να οδηγήσει τη κοινωνία να εξελιχθεί προς μια θετική κατεύθυνση.

Οι ριζοσπαστικές απόψεις μπορούν να καταστούν προβληματικές όταν νομιμοποιούν, ενθαρρύνουν ή επικυρώνουν τη βία ή μορφές βίαιων εξτρεμιστικών συμπεριφορών, συμπεριλαμβανομένου της τρομοκρατίας και των βίαιων εγκλημάτων μίσους, ώστε να προάγουν ένα συγκεκριμένο σκοπό, μια ιδεολογία ή μια κοσμοθεωρία. Τα άτομα που υφίστανται μια διαδικασία βίαιης μπορεί να ενθαρρύνουν, να βοηθήσουν ή να διαπράξουν βία στο όνομα ενός συγκεκριμένου συστήματος πεποίθησης, επειδή είναι κατηγορηματικά πεπεισμένοι για την απολυτότητα και αποκλειστικότητα του.

Ο εκπαιδευτής μοιράζει το κείμενο αυτό στους συμμετέχοντες. Οι συμμετέχοντες το διαβάζουν και συζητούν τα ακόλουθα ζητήματα:

- Γιατί χρησιμοποιείται η συγκεκριμένη φράση «η ριζοσπαστικοποίηση που οδηγεί στη βία»;
- Είναι οι νέοι περισσότερο ριζοσπαστικοποιημένοι από τα άτομα μεγαλύτερης ηλικίας;
- Μπορείτε να κατονομάσετε ορισμένες ριζοσπαστικές ομάδες στη χώρα μας, οι οποίες χρησιμοποιούν βία ή προβαίνουν σε παράνομες δραστηριότητες;
- Μήπως υπάρχουν πολιτικοί στη χώρα μας, οι οποίοι παρακινούν τη χρήση βίας;

Στο τέλος της δραστηριότητας, ο εκπαιδευτής παρουσιάζει την ιστοσελίδα του έργου Heads-Up και το κανάλι YouTube Heads-Up ως χρήσιμες πηγές πληροφόρησης και ως χρήσιμους πόρους για τους εκπαιδευτικούς πρώτης γραμμής. Ως πρακτικό παράδειγμα, προβάλλει το βίντεο «A Day in the Life».

Τα εργαλεία του έργου Heads-Up διατίθενται στην ιστοσελίδα του έργου- **www.heads-up.online**

Το κανάλι Youtube του

έργου(<https://www.youtube.com/channel/UCtWIESmkq4W8v5Gzvnkf1Qg/>)

1.3. Για ποιο λόγο αποτελεί το διαδίκτυο ένα αγαπημένο εργαλείο των ριζοσπαστών;

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 4: Οι νέοι και η ριζοσπαστικοποίηση στο διαδίκτυο

20'

Ο εκπαιδευτής επιδεικνύει, ότι το διαδίκτυο χρησιμοποιείται ως εργαλείο ριζοσπαστικοποίησης, καθώς και ως εργαλείο «ριζοσπαστικοποίησης που οδηγεί στη βία». Παρουσιάζει τις μαγνητοσκοπημένες ιστορίες Heads-Up δύο νέων, της Jasmine και του Kyle.

Βασικές γνώσεις του εκπαιδευτή για τη δραστηριότητα αυτή

Το διαδίκτυο έχει μετατραπεί στο ιδανικό μέσο επικοινωνίας για τη διάδοση ριζοσπαστικών ιδεών. Το διαδίκτυο δρα ως ένα αποτελεσματικό, φτηνό, εύκολα προσβάσιμο εργαλείο, το οποίο διευκολύνει τη ριζοσπαστικοποίηση. Εντούτοις, το διαδίκτυο χωρίς τις προσωπικές σχέσεις δεν έχει την ισχύ να ριζοσπαστικοποιήσει τους ανθρώπους. Οι προσωπικές σχέσεις με άτομα που έχουν τις ίδιες απόψεις ή τα ίδια συστήματα πεποίθησης εμφανίζονται πάντα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ριζοσπαστικοποίησης. Οι διαπροσωπικές σχέσεις (πραγματικές ή εικονικές) παραμένουν ένας βασικός παράγοντας για τη διαδικασία της ριζοσπαστικοποίησης.

Συχνά η αλήθεια είναι περίπλοκη και δε μπορεί να επεξηγηθεί σε δύο-τρεις προτάσεις, ούτε να παρουσιαστεί μέσω ενός βίντεο διάρκειας δύο λεπτών. Δυστυχώς, ο κόσμος του διαδικτύου κατακλύζεται από πληροφορίες και τα άτομα είναι πιθανότερο να προτιμήσουν σύντομα μηνύματα και βίντεο. Το διαδίκτυο έχει δημιουργήσει ένα εικονικό κόσμο, όπου η ανωνυμία ενθαρρύνει την έκφραση όλων των απόψεων, συμπεριλαμβανομένου όσων είναι εξτρεμιστικές και επικίνδυνες. Στο διαδίκτυο είστε απομονωμένοι από το συνήθη κοινωνικό σας κύκλο (οικογένεια, φίλοι κτλ) και μπορείτε να δείτε και να ακούσετε ριζοσπαστικές ιδέες και απόψεις. Οι θεματικές ιστοσελίδες λειτουργούν ως θάλαμοι αντήχησης, επαναλαμβάνοντας τις ίδιες απόψεις ξανά και ξανά, διότι συγκεκριμένες ιστοσελίδες προσελκύουν άτομα με τις ίδιες απόψεις. Οποιοσδήποτε ασυναφείς απόψεις απορρίπτονται και «τιμωρούνται» με προσβλητικά ή κακοπροαίρετα σχόλια. Συχνά η κριτική σκέψη παραμένει ο μόνος αμυντικός μηχανισμός όταν σερφάρει κανείς στο διαδίκτυο.

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν γίνει στοιχειώδες και συναρπαστικό κομμάτι του τρόπου ζωής μας. Εκατομμύρια νέοι χρησιμοποιούν καθημερινά τις πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης, για να κοινοποιήσουν περιεχόμενο. Αναλογιζόμενοι τον τρόπο με τον οποίο οι νέοι εμπλέκονται με αυτά τα κοινωνικά περιβάλλοντα διαδικτύου, όπου κατά διαστήματα βιώνουν τη ζωή τους μέσω των διαδικτυακών τους προφίλ, πρόσφατες έρευνες καταδεικνύουν, ότι το Διαδίκτυο έχει αρχίσει να γίνεται το «νέο επωαστήριο» της ριζοσπαστικοποίησης. Αυτό οφείλεται, εν μέρει, στον τρόπο με τον οποίο οι ριζοσπάστες χρησιμοποιούν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης για να στρατολογήσουν νέους ακραίους υποστηρικτές, το οποίο όμως διαιωνίζεται και μέσω των αλγόριθμων που χρησιμοποιούν οι

πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης. Για παράδειγμα, όταν κάποιος ψάχνει για επιγραμμικό περιεχόμενο, οι εισηγήσεις που παράγονται μέσω αυτών των αλγορίθμων εισηγούνται παρόμοιο περιεχόμενο στο χρήστη για τη συνέχεια. Με αυτόν τον τρόπο, άτομα που θέλουν να αναζητήσουν τη πληροφορία αυτή στο διαδίκτυο, μπορούν εύκολα να βρουν σύνδεσμο μετά από σύνδεσμο με υλικό που μάλλον ενδυναμώνει τις απόψεις τους για τις αδικίες ορισμένων ομάδων και κρατών, για παράδειγμα, γεγονός το οποίο επιταχύνει τη ριζοσπαστικοποίηση.

Ο εκπαιδευτής μπορεί να σχολιάσει τα βίντεο Heads-Up της Jasmine και του Kyle και να τονίσει το ρόλο που διαδραματίζουν το διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης για τις ιστορίες αυτές.

- Το διαδίκτυο χρησιμεύει ως πηγή πληροφόρησης των ατόμων και ως χώρος συνάντησης με άλλους ριζοσπάστες διαδικτυακά. Παράδειγμα στο βίντεο: η Jas και η Charlotte συζητούν για ριζοσπάστες μέσω μιας εφαρμογής ανταλλαγής μηνυμάτων.
- Το διαδίκτυο είναι ο χώρος κατήχησης των ατόμων. Παράδειγμα στο βίντεο: η Jas δείχνει ενσυναίσθηση για το Γολγοθά που περνούσαν ο Tariq και οι φίλοι του και δηλώνει πώς ο Tariq τη χρειάζεται να δείξει υποστήριξη προς το μέρος του
- Το διαδίκτυο είναι ο χώρος, όπου οι νέοι μπορούν ριζοσπαστικοποιηθούν και να παρακινηθούν να αναλάβουν δράση. Παράδειγμα στο βίντεο: η Jas και η Charlotte σχεδιάζουν τη μετακόμισή τους στο εξωτερικό, όπου θα συμπράξουν με τον Tariq και τους φίλους του.

1.4. Τέσσερις μορφές ριζοσπαστικοποίησης - εξτρεμισμού

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 5: Αναζήτηση και συλλογή πληροφοριών σχετικά με βίαιες εξτρεμιστικές

ομάδες

40'

Ο εκπαιδευτής χωρίζει τους εκπαιδευόμενους σε ομάδες των δύο ή των τριών ατόμων. Η δουλειά της κάθε ομάδας είναι να κάνει μια σύντομη παρουσίαση με θέμα μια εξτρεμιστική ομάδα ή ένα εξτρεμιστικό κίνημα.

Οδηγίες για τη δραστηριότητα «ΕΞΤΡΕΜΙΣΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ»

Κάθε ομάδα επιλέγει μια διαφορετική μορφή εξτρεμιστικής οργάνωσης ως το θέμα της παρουσίασης της. Ο εκπαιδευτής έχει τις ακόλουθες τέσσερις λίστες με εξτρεμιστικές οργανώσεις ή κινήματα.

- Παραδείγματα ακροδεξιών εξτρεμιστικών ομάδων και κινήματων

ΚΟΥ ΚΛΟΥΕ ΚΛΑΝ, CHURCH OF THE CREATOR, HERITAGE FRONT (HF), ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ (BLOOD & HONOUR), COMBAT 18 (C18), ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, HAMMERSKINS NATION, ARYAN GUARD, ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΣΚΙΝΧΕΝΤΣ (SKINHEAD MOVEMENT)

- Παραδείγματα ακροαριστερών εξτρεμιστικών ομάδων και κινήματων

ΑΝΟΝΥΜΟΣ, ΜΑΥΡΟ ΜΠΛΟΚ (BLACK BLOC), ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ, ΚΟΚΚΙΝΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΣΚΙΝΧΕΝΤ (RASH), INTERNATIONALIST RESISTANCE (IR), SKINHEADS AGAINST RACIAL PREJUDICE (SHARP)

- Παραδείγματα μεμονωμένων εξτρεμιστικών ομάδων και κινήματων

ΜΕΤΩΠΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ (ALF), ΜΕΤΩΠΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΤΗΣ ΓΗΣ (ELF), FREEMEN ON THE LAND

- Παραδείγματα πολιτικοθρησκευτικών εξτρεμιστικών ομάδων και κινήματων

ΑΛ ΚΑΙΝΤΑ, ΑΛ-ΣΑΜΠΑΜΠ, ΑΟΥΜ ΣΙΝΡΙΚΙΟ (AUM), ΜΠΟΚΟ ΧΑΡΑΜ, ΧΑΜΑΣ, ΧΕΖΜΠΟΛΑΧ, ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΩΝ ΤΙΓΡΕΩΝ ΤΑΜΙΑ (LTTE), ΜΑΝΜΑΣΙ ΝΑΤΙΟΝΑΛ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΑΡΜΥ, ΤΑΛΙΜΠΑΝ

Οι παρουσιάσεις πρέπει να περιλαμβάνουν βασικές πληροφορίες για την εξτρεμιστική οργάνωση, καθώς και πληροφορίες για τις παράνομες ή βίαιες δραστηριότητες της. Ο εκπαιδευτής μπορεί να αναφερθεί σε ένα παράδειγμα αναφορικά με τις πληροφορίες που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις παρουσιάσεις.

Ένα παράδειγμα παρουσίασης

Η ονομασία της εξτρεμιστικής οργάνωσης: ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ (BLOOD & HONOUR)

Βασικές πληροφορίες: Η οργάνωση «Αίμα και Τιμή» είναι γνωστή ως ένα δίκτυο για τη προώθηση νεοναζιστικής μουσικής. Το όνομα «Αίμα και Τιμή» είναι το ίδιο με το σύνθημα της Νεολαίας του Χίτλερ, “Blut und Ehre” (Αίμα και Τιμή). Ο ιδρυτής της ομάδας, Ian Stuart Donaldson, ήταν ο τραγουδιστής και επικεφαλής του Βρετανικού, ακροδεξιού συγκροτήματος ροκ μουσικής Skrewdriver, ο οποίος υποστήριζε νεοναζιστικές πεποιθήσεις. Αν και ο Donaldson πέθανε το 1993, χαίρει ακόμη σεβασμού από τα μέλη της οργάνωσης. Η ομάδα «Αίμα και Τιμή» εκδίδει ένα περιοδικό, το οποίο προωθεί το νεοναζισμό μέσω συνεντεύξεων με ακροδεξιά μουσικά συγκροτήματα και της προώθησης συναυλιών μουσικών συγκροτημάτων με θέμα τη «λευκή δύναμη». Η οργάνωση «Αίμα και Τιμή» έχει επίσημα παραρτήματα σε περίπου είκοσι χώρες, συμπεριλαμβανομένου της Μεγάλης Βρετανίας, των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, του Βελγίου, της Γαλλίας και της Ισπανίας.

Παράνομες ή βίαιες δραστηριότητες: Τα διάφορα παραρτήματα της ομάδας «Αίμα και Τιμή» οργανώνουν συναυλίες και διαδηλώσεις υπέρ της «Λευκής Υπερηφάνειας», οι οποίες συγκεντρώνουν σκίνχεντς, καθώς και άλλους υποστηρικτές του νεοναζισμού. Πολλές πράξεις βίας καταλογίζονται σε μέλη που σχετίζονται με την ομάδα. Για παράδειγμα, το 2012 στη Βρετανική Κολομβία δύο μέλη της ομάδας κατηγορήθηκαν για τη διάπραξη εγκλήματος μίσους και βιαιοπραγίας σε βάρος ενός πολίτη με καταγωγή από τις Φιλιππίνες.

Οι ομάδες θα παρουσιάσουν στη συνέχεια, σε συνδυασμό με τη σχετική μορφή εξτρεμισμού.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 6: Ακροδεξιός Εξτρεμισμός

20'

Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει τις ακόλουθες πληροφορίες με θέμα τον ακροδεξιό εξτρεμισμό. Ακολουθώντας, η ομάδα εκπαιδευομένων παρουσιάζει ένα συγκεκριμένο παράδειγμα μιας ακροδεξιάς εξτρεμιστικής ομάδας.

Πληροφορίες σχετικά με τον Ακροδεξιό Εξτρεμισμό

Αποτελεί μια μορφή ριζοσπαστικοποίησης, η οποία συνδέεται με το φασισμό, το ρατσισμό, την υπεροχή και τον υπερεθνικισμό. Αυτή η μορφή ριζοσπαστικοποίησης χαρακτηρίζεται από τη βίαιη υπεράσπιση της φυλετικής, της εθνικής ή της «ψευδοεθνικής» ταυτότητας και σχετίζεται με την εκδήλωση ακραίας εχθρότητας προς τις αρχές του κράτους, τις μειονότητες, τους μετανάστες ή αριστερές πολιτικές ομάδες.

Οι ομάδες αυτές συνήθως δεν έχουν πολλά μέλη και τα μέλη συχνά αλλάζουν ομάδες ή ανήκουν σε διάφορες ομάδες ταυτόχρονα. Όταν δημιουργούνται νέες ομάδες, δε σημαίνει απαραίτητα, ότι εντάσσονται νέα μέλη. Οι ακροδεξιές ομάδες, των οποίων συχνά ηγούνται χαρισματικοί αρχηγοί, μπορεί να είναι βραχυχρόνιες ή να αποτελούν ένα προσωπίο. Ο ακροδεξιός εξτρεμισμός περιλαμβάνει μια μεγάλο, χαλαρό, ετερογενές φάσμα ομάδων και ατόμων που ενστερνίζονται μια ευρεία παραπόνων και θέσεων. Ορισμένες φορές οι ομάδες αυτές συγκρούονται μεταξύ τους. Τα μέλη χρησιμοποιούν διάφορα σύμβολα, προερχόμενα από την ακροδεξιά ιδεολογία, ώστε να προσδιορίσουν τη προσχώρησή τους σε μια ομάδα. Τα σύμβολα μπορεί να εμφανίζονται στο ρουχισμό, σε τατουάζ και σε γκράφιτι. Συγκεκριμένες μη λεκτικές χειρονομίες, οι οποίες επίσης μπορεί να υποδηλώνουν τη συσχέτιση με μια ομάδα, είναι, για παράδειγμα, ο ναζιστικός χαιρετισμός.

Παραδείγματα ακροδεξιών εξτρεμιστικών ομάδων και κινημάτων

ΚΟΥ ΚΛΟΥΈ ΚΛΑΝ, CHURCH OF THE CREATOR, HERITAGE FRONT (HF), ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ (BLOOD & HONOUR), COMBAT 18 (C18), ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, HAMMERSKINS NATION, ARYAN GUARD, ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΣΚΙΝΧΕΝΤΣ (SKINHEAD MOVEMENT)

Ο εκπαιδευτής θα πρέπει να εκτιμήσει τις προσπάθειες που κατέβαλε η κάθε ομάδα στη προετοιμασία της παρουσίασης. Μπορεί να τους προσφέρει μια επιβράβευση, η οποία θα συμβάλει στην ύπαρξη μιας ευχάριστης διάθεσης κατά τη διάρκεια της κατάρτισης.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 7: Ακροαριστερός Εξτρεμισμός

20'

Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει τις ακόλουθες πληροφορίες με θέμα τον ακροαριστερό εξτρεμισμό. Ακολούθως, η ομάδα εκπαιδευομένων παρουσιάζει ένα συγκεκριμένο παράδειγμα μιας ακροαριστερής εξτρεμιστικής ομάδας.

Πληροφορίες σχετικά με τον Ακροαριστερό Εξτρεμισμό

Αποτελεί μια μορφή ριζοσπαστικοποίησης, η οποία επικεντρώνεται κατά κύριο λόγο σε απαιτήσεις κατά του καπιταλισμού και εκκλήσεις για το μετασχηματισμό των πολιτικών συστημάτων, τα οποία θεωρούνται υπεύθυνα για τη δημιουργία κοινωνικών ανισοτήτων. Οι ομάδες δύνανται να χρησιμοποιήσουν βίαια μέσα. Οι ομάδες περιλαμβάνουν τους αναρχικούς, τους μαοϊστές, τους τροτσκιστές και τους μαρξιστές-λενινιστές.

Ο ακροαριστερός εξτρεμισμός είναι ένα ευρύ πολιτικό κίνημα, το οποίο συμμαρτίζεται πολλές πεποιθήσεις που απορρίπτουν το καπιταλισμό, τη δημοκρατία, τον ιμπεριαλισμό και τη στρατοκρατία. Αυτές οι ακραίες αντιλήψεις, στάσεις και θέσεις προωθούν ορισμένες φορές τη βία, συχνά έναντι των αρχών, και οδηγούν ακόμη και σε τρομοκρατικές ενέργειες. Ο ακροαριστερός εξτρεμισμός εμπνέεται από τις ριζοσπαστικές ερμηνείες διαφόρων θεωριών όπως είναι ο Μαοϊσμός, ο Τροτσκισμός, ο Καστρισμός και ο Μαρξισμός-Λενινισμός. Σε αντίθεση με τους ακροδεξιούς εξτρεμιστές, οι ακροαριστεροί εξτρεμιστές τείνουν να είναι πιο διακριτικοί: δε χρησιμοποιούν τόσα σύμβολα, συνήθως μόνο το λογότυπό τους.

Παραδείγματα ακροαριστερών εξτρεμιστικών ομάδων και κινημάτων:

ANONYMOUS, ΜΑΥΡΟ ΜΠΛΟΚ (BLACK BLOC), ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ, ΚΟΚΚΙΝΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΣΚΙΝΧΕΝΤ (RASH), INTERNATIONALIST RESISTANCE (IR), SKINHEADS AGAINST RACIAL PREJUDICE (SHARP)

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 8: Μεμονωμένος Εξτρεμισμός

20'

Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει τις ακόλουθες πληροφορίες με θέμα το μεμονωμένο εξτρεμισμό. Ακολούθως, η ομάδα εκπαιδευομένων παρουσιάζει ένα συγκεκριμένο παράδειγμα μιας μεμονωμένης εξτρεμιστικής ομάδας.

Πληροφορίες σχετικά με τον Μεμονωμένο Εξτρεμισμό

Η κατηγορία αυτή συμπεριλαμβάνει τις ομάδες που δε συνδέονται ούτε με τον ακροαριστερό εξτρεμισμό, ούτε με τον ακροδεξιό εξτρεμισμό. Το βασικό κίνητρο της υφιστάμενης μορφής ριζοσπαστικοποίησης αποτελεί ένα μόνο ζήτημα. Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει για παράδειγμα, ριζοσπαστικές περιβαλλοντικές ομάδες ή οργανώσεις για τα δικαιώματα των ζώων, εξτρεμιστές κατά της άμβλωσης, συγκεκριμένα κινήματα κατά των ομοφυλοφίλων και του φεμινισμού, καθώς και προσωπο-κεντρικά ή ανεξάρτητα εξτρεμιστικά κινήματα, τα οποία χρησιμοποιούν βία. Επίσης, οι μαζικοί δολοφόνοι, των οποίων τα κίνητρα είναι εν μέρει ή εξολοκλήρου ιδεολογικά, μπορεί να συμπεριληφθούν στη κατηγορία αυτή.

Παραδείγματα μεμονωμένων εξτρεμιστικών ομάδων και κινήματων

ΜΕΤΩΠΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ (ALF), ΜΕΤΩΠΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΤΗΣ ΓΗΣ (ELF), FREEMEN ON THE LAND

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 9: Πολιτικοθρησκευτικός Εξτρεμισμός

Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει τις ακόλουθες πληροφορίες με θέμα το πολιτικοθρησκευτικό εξτρεμισμό. Ακολούθως, η ομάδα εκπαιδευομένων παρουσιάζει ένα συγκεκριμένο παράδειγμα μιας πολιτικοθρησκευτικής εξτρεμιστικής ομάδας.

Πληροφορίες σχετικά με το Πολιτικοθρησκευτικό Εξτρεμισμό

Μια μορφή ριζοσπαστικοποίησης, η οποία οδηγεί σε βία που συνδέεται με μια πολιτική ερμηνεία της θρησκείας. Αυτό το είδος βίαιης ριζοσπαστικοποίησης μπορεί να προκύψει σε κάθε θρήσκευμα. Οι «θρησκευτικοί τρομοκράτες» συχνά είναι πρόθυμοι να διαπράξουν φόβο, διότι πιστεύουν, ότι υπηρετούν το Θεό. Δεν εκφράζουν τη συμπάθειά τους προς τα θύματα, καθώς τα θεωρούν εχθρούς του Θεού. Θυσιάζουν πρόθυμα τη ζωή τους, καθώς αναμένουν τεράστιες ανταμοιβές στη μετά θάνατο ζωή.

Παραδείγματα πολιτικοθρησκευτικών εξτρεμιστικών ομάδων και κινημάτων

ΑΛ ΚΑΙΝΤΑ, ΑΛ-ΣΑΜΠΑΜΠ, ΑΟΥΜ ΣΙΝΡΙΚΙΟ (ΑΥΜ), ΜΠΟΚΟ ΧΑΡΑΜ, ΧΑΜΑΣ, ΧΕΖΜΠΟΛΑΧ, ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΩΝ ΤΙΓΡΕΩΝ ΤΑΜΙΛ (LTTE), MANMASI NATIONAL CHRISTIAN ARMY, ΤΑΛΙΜΠΑΝ

ΕΝΟΤΗΤΑ 2: Ενδυναμώνοντας σας ως Εκπαιδευτικό

2.1 Πώς μπορείτε να διαδραματίσετε έναν ενεργό ρόλο αναφορικά με το κίνδυνο ριζοσπαστικοποίησης των νέων.

2.2 Πώς μπορείτε να αναγνωρίζετε τα διάφορα σημάδια της «ριζοσπαστικοποίησης, η οποία οδηγεί στη βία».

2.3 Πώς μπορείτε να εφαρμόσετε το επαγγελματικό εργαλείο «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς».

ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ: Η ενότητα έχει ως στόχο να ενθαρρύνει τους εκπαιδευτικούς να διαδραματίζουν ένα πιο ενεργό ρόλο αναφορικά με το κίνδυνο ριζοσπαστικοποίησης των νέων. Επίσης, οι εκπαιδευτικοί θα είναι σε θέση να χρησιμοποιούν το επαγγελματικό εργαλείο «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς».

ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ:

Μετά την ολοκλήρωση της ενότητας, οι εκπαιδευόμενοι θα είναι σε θέση να:

1. Διαδραματίζουν έναν πιο ενεργό ρόλο αναφορικά με το κίνδυνο ριζοσπαστικοποίησης των νέων.
2. Αναγνωρίζουν τα διάφορα σημάδια της «ριζοσπαστικοποίησης, η οποία οδηγεί στη βία».
3. Εφαρμόζουν το επαγγελματικό εργαλείο «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς».

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:

Δραστηριότητες:	Περιγραφή:	Πόροι:	Εξοπλισμός	Χρόνος
1. Η ευθύνη των εκπαιδευτικών πρώτης γραμμής στο τομέα της ριζοσπαστικοποίησης των νέων	Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει διάφορες ερωτήσεις, ώστε να αρχίσει μια συζήτηση γύρω από το θέμα αυτό. Οι εκπαιδευόμενοι κάνουν διάλογο.	Οι οδηγίες για τη δραστηριότητα «Συζήτηση αναφορικά με την ευθύνη των εκπαιδευτικών» ακολουθούν μετά το πίνακα αυτό.	Διάγραμμα παρουσίασης Μαρκαδόροι	40'
2. Βαρόμετρο Συμπεριφοράς- Πώς να αναγνωρίζετε συμπεριφορές ριζοσπαστικοποίησης, οι οποίες οδηγούν στη βία	Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει το «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς», ένα πρακτικό και προηγμένο εργαλείο για το προσδιορισμό της «ριζοσπαστικοποίησης, η οποία οδηγεί στη βία».	Οι οδηγίες για το εργαλείο «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς», οι οποίες προετοιμάστηκαν από τον οργανισμό CPRLV, ακολουθούν μετά το πίνακα αυτό. Λήφθηκε μέσω του συνδέσμου: https://info-radical.org/en/preve	Φορητοί υπολογιστές Ένα αντίγραφο του εργαλείου «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς» για τον κάθε εκπαιδευόμενο	20'

		ntion-en/tools/		
Σύντομο διάλειμμα				5'
3. Πώς να χρησιμοποιείτε το «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς» στη πράξη	Οι εκπαιδευόμενοι μαθαίνουν πώς να χρησιμοποιούν το εργαλείο αυτό στη πράξη.	Μεταφορτώσιμη έκδοση του εργαλείου «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς» στο https://info-radical.org/en/prevention-en/tools/	Ένα αντίγραφο του εργαλείου «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς» για τον κάθε εκπαιδευόμενο	60'
Διάλειμμα				15'
4. Εξέταση των αποκτηθέντων δεξιοτήτων και γνώσεων	Ο εκπαιδευτής αναθέτει καθήκοντα στους εκπαιδευόμενους, τα οποία επιβεβαιώνουν την απόκτηση δεξιοτήτων και γνώσεων, καθώς και την επίτευξη των μαθησιακών στόχων του κάθε μαθήματος.	Το σύνολο των καθηκόντων ακολουθεί μετά το πίνακα αυτό.	Διάγραμμα παρουσίασης Μαρκαδόροι	30'

2.1 Διαδραματίζοντας ένα ενεργό ρόλο αναφορικά με το κίνδυνο ριζοσπαστικοποίησης των νέων.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1: Η ευθύνη των εκπαιδευτικών πρώτης γραμμής στο τομέα της ριζοσπαστικοποίησης των νέων 40'

Οδηγίες για τη δραστηριότητα «συζήτηση αναφορικά με την ευθύνη των εκπαιδευτικών»

Ο εκπαιδευτής παρουσιάζει τις ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με την ευθύνη των εκπαιδευτικών πρώτης γραμμής.

Όταν λαμβάνει χώρα μια τραγωδία, η οποία συνδέεται με τη ριζοσπαστικοποίηση ή τη τρομοκρατία, προκύπτει ότι υπήρχαν προειδοποιητικές ενδείξεις προτού συμβεί η τραγωδία. Η ριζοσπαστικοποίηση είναι μια χρονοβόρα διαδικασία. Τα άτομα που περιβάλλουν το θιγόμενο πρόσωπο, μπορούν να αντιληφθούν και να παρατηρήσουν τις αλλαγές και τις ενδείξεις. Δυστυχώς, οι άνθρωποι μπορεί να αισθάνονται αρκετά βολεμένοι και να μη θέλουν να αναμιχθούν σε προβληματικές καταστάσεις και συμπεριφορές. Μετά τη τραγωδία, οι γονείς κατηγορούν τους δασκάλους και τους θεσμούς και αντιστρόφως. Η αστυνομία θα ισχυριστεί, ότι υπήρχαν ελλιπή ή καθόλου στοιχεία αναφορικά με το κίνδυνο μιας βίαιης ενέργειας. Αν και η ιδεολογία, τα κίνητρα, οι πολιτικές και οι θρησκευτικές πεποιθήσεις διαφέρουν μεταξύ των τρομοκρατών, έχουν ένα κοινό: πάντα περνούν μέσα από τα στάδια της ριζοσπαστικοποίησης και του σχεδιασμού των βίαιων ενεργειών τους. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής, οι ενδείξεις μπορεί να τύχουν παρατήρησης από τους φίλους, τους συγγενείς, τους εκπαιδευτικούς και από άλλους ενδιαφερόμενους φορείς. Η έγκαιρη και ενδεδειγμένη αναφορά των απειλών μπορεί να κάνει τη διαφορά μεταξύ ζωής και θανάτου για τα πιθανά θύματα.

Ως εκπαιδευτικοί που εργάζεστε με τη νεολαία, έχετε κάποιο μερίδιο ευθύνης αναφορικά με την ανατροφή και τη συμπεριφορά των νέων. Η ανθρώπινη κοινωνία αναμένει από εσάς να αντιληφθείτε τα προειδοποιητικά σήματα για επικίνδυνες διαδικασίες, όπως ο εκφοβισμός, η τοξικομανία ή η ριζοσπαστικοποίηση, η οποία οδηγεί στη βία. Το κοινό αναμένει, ότι δε θα αγνοήσετε τα προειδοποιητικά σήματα. Για παράδειγμα, ένας δάσκαλος θα πρέπει να προσέξει, τότε ένας μαθητής έρχεται επανειλημμένα στο σχολείο υπό την επήρεια ναρκωτικών, και τότε ο εθισμός του εκδηλώνεται στη συμπεριφορά του μαθητή. Φυσικά, ο δάσκαλος μπορεί να τον αγνοήσει, αλλά αυτό δε θα ήταν σωστό. Αφού συμβεί κάτι σοβαρό, οι συμμαθητές και τα άτομα τριγύρω του θα πουν, ότι τα συμπτώματα ήταν ορατά και κανείς δεν έκανε τίποτα.

Ενόψει του κινδύνου της ριζοσπαστικοποίησης που οδηγεί στη βία, ο καθένας από εμάς έχει ένα ρόλο να διαδραματίσει. Θα πρέπει να έχουμε επίγνωση, ότι είναι πιθανό κάποιοι μαθητές να ριζοσπαστικοποιηθούν προς τη βία. Η καλύτερη ενημέρωση, η καλύτερη κατανόηση και γνώση των διαθέσιμων πόρων μπορούν να μας βοηθήσουν να εξοπλιστούμε καλύτερα για να αντιμετωπίσουμε τη κατάσταση.

Ο εκπαιδευτής γράφει τις ακόλουθες ερωτήσεις στο διάγραμμα παρουσίασης. Οι εκπαιδευόμενοι συζητούν με θέμα τις ερωτήσεις.

- Σε ποιο βαθμό αισθάνεστε ικανοί να ανιχνεύετε τις προειδοποιητικές ενδείξεις της ριζοσπαστικοποίησης, η οποία οδηγεί στη βία;
- Ποια εργαλεία χρησιμοποιείτε για την ανίχνευση των προειδοποιητικών ενδείξεων της επικίνδυνης ριζοσπαστικοποίησης;
- Τι ευθύνη φέρει η οικογένεια; Τι ευθύνη φέρουν οι εκπαιδευτικοί;
- Πρέπει να εκπαιδεύονται στο τομέα αυτό οι εκπαιδευτικοί;

2.2 Αναγνωρίζοντας συμπεριφορές, οι οποίες οδηγούν στη βία

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2: Πώς να αναγνωρίζετε τη ριζοσπαστικοποίηση, η οποία οδηγεί στη βία

Η καναδική μη κερδοσκοπική οργάνωση CPRLV έχει δημιουργήσει ένα πολύ καλό και πρακτικό εργαλείο, αποκαλούμενο ως το «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς». Το εργαλείο αυτό μας βοηθά στην αναγνώριση ριζοσπαστικοποιημένων συμπεριφορών, οι οποίες οδηγούν στη βία. Ο εκπαιδευτής εκτυπώνει ένα αντίτυπο του εργαλείου «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς» για το κάθε συμμετέχοντα. Στα ακόλουθα μέρη του μαθήματος, ο στόχος είναι να κατανοήσετε το εργαλείο και να μάθετε να το χρησιμοποιείτε στη πράξη.

Πληροφορίες σχετικά με το «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς», οι οποίες προετοιμάστηκαν από τον οργανισμό CPRLV (Centre for the Prevention of Radicalisation Leading to Violence).

Η πραγματοποίηση μια έγκαιρης παρέμβασης με ένα ριζοσπαστικοποιημένο άτομο ή με άτομα, που βρίσκονται στη διαδικασία ριζοσπαστικοποίησης, καθώς και η επαγρύπνηση αναφορικά με τη ριζοσπαστικοποίηση, θέτουν ένα μοναδικό κεφαλαιώδες πρόβλημα, τόσο για το ευρύ κοινό, όσο και για τους εργαζόμενους πρώτης γραμμής, όπως τους δασκάλους, τους ψυχολόγους, τις οικογένειες, τους κοινωνικούς λειτουργούς και τους αστυνομικούς. Καθώς το θέμα εγείρει εντεινόμενες ανησυχίες, πολλά άτομα αισθάνονται ολοένα και πιο επιτακτική την ανάγκη κατανόησης και πρόληψης της ριζοσπαστικοποίησης. Ωστόσο, για να κατανοήσουν καλύτερα το φαινόμενο, χρειάζονται συναφείς πληροφορίες και οδηγούς προσαρμοσμένους στις ανάγκες τους. Για το σκοπό αυτό, η οργάνωση CPRLV ανέπτυξε το «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς».

Το Βαρόμετρο είναι ένα εκπαιδευτικό εργαλείο και ένα εργαλείο ευαισθητοποίησης, το οποίο αναπτύχθηκε με βάση πολυάριθμες ακαδημαϊκές έρευνες και πραγματικές περιπτώσεις ριζοσπαστικοποίησης, στις οποίες ενεπλάκει το CPRLV. Τα προειδοποιητικά σήματα, τα οποία παρατηρούνται πιο συχνά και που θα πρέπει να προσέξετε σε περιπτώσεις ριζοσπαστικοποίησης, η οποία οδηγεί στη βία, προσδιορίστηκαν μέσω της συγκεκριμένης ανάλυσης. Όσο πιο σύντομα αναληφθεί δράση για την ανασχεση της διαδικασίας

ριζοσπαστικοποίησης, τόσο πιο μεγάλες πιθανότητες υπάρχουν να αναχαιτιστεί ή ακόμη και να αντιστραφεί. Άλλες συμπεριφορές, οι οποίες συχνά εκλαμβάνονται εσφαλμένα ως προειδοποιητικά σήματα ριζοσπαστικοποίησης, έχουν επίσης συμπεριληφθεί στο βαρόμετρο, για τη αποσαφήνιση οποιωνδήποτε εσφαλμένων αντιλήψεων.

Το βαρόμετρο χωρίζεται σε τέσσερις κατηγορίες συμπεριφορών, με βάση το βαθμό σοβαρότητας: ασήμαντες, όσες προκαλούν προβληματισμό, ανησυχητικές, προκαλούν πανικό. Το πλεονέκτημα τους συστήματος αυτού, είναι ότι παρέχει μια γρήγορη και απλή οπτική αναπαράσταση των παρατηρούμενων συμπεριφορών, ενώ ταυτόχρονα βοηθά στην αύξηση της ευαισθητοποίησης αναφορικά με τις συμπεριφορές που αποτελούν σημαντικές ενδείξεις ριζοσπαστικοποίησης. Για παράδειγμα, η έκφραση της ταυτότητας ενός ατόμου μέσω συγκεκριμένων οπτικών σημάτων θεωρείται μια ασήμαντη συμπεριφορά. Από την άλλη, οι έντονες ενδείξεις περί ριζοσπαστικοποίησης μπορεί να υποβαθμιστούν ή να παρεξηγηθούν. Για παράδειγμα, αν ένα άτομο αρχίζει να σχολιάσει με τρόπο απάνθρωπο άλλες ομάδες ατόμων, αυτό μπορεί να προκαλέσει προβληματισμό.

2.3 Εφαρμόζοντας το «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς» στη πράξη

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 3: Πώς να χρησιμοποιείτε το «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς» στη πράξη

Ο εκπαιδευτής και οι εκπαιδευόμενοι λαμβάνουν συμβουλές αναφορικά με την ορθή χρήση του «Βαρομέτρου Συμπεριφοράς». Ακολούθως, θα κοιτάξουν συγκεκριμένα είδη συμπεριφορών, τα οποία χωρίζονται σε τέσσερα τμήματα.

Περιγραφή των τεσσάρων τμημάτων από το Κέντρο για τη Πρόληψη της Ριζοσπαστικοποίησης, η οποία Οδηγεί στη Βία (CPRLV)

Τα τμήματα αυτά διαχωρίζονται από το CPRLV, όπως ακολουθούν πιο κάτω:

- Ασήμαντη Συμπεριφορά- η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει μια σειρά συμπεριφορών, οι οποίες συνδέονται με διάφορες μορφές πολιτικής, θρησκευτικής ή κοινοτικής συμμετοχής που χαρακτηρίζονται από ειρηνικές δράσεις και δημοκρατικά μέσα έκφρασης.
- Συμπεριφορά που προκαλεί Προβληματισμό- η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει ατομικές συμπεριφορές, οι οποίες επιβεβαιώνουν τη προσωπική παρακμή. Επίσης, περιλαμβάνει συμπεριφορές, οι οποίες αντιπροσωπεύουν ένα συνεχή και αύξοντα αυτοπροσδιορισμό με βάση ένα σκοπό ή μια ιδεολογία που οδηγεί το άτομο να αλλάξει σημαντικά τη συμπεριφορά του/της.
- Ανησυχητική Συμπεριφορά- η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει συμπεριφορές, οι οποίες μπορούν να συνδεθούν με την έναρξη της συμμετοχής του ατόμου σε μια ριζοσπαστική διαδικασία. Χαρακτηρίζεται από μια οξεία έλλειψη εμπιστοσύνης προς τον έξω κόσμο, καθώς και από απόψεις που στη πλειονότητα τους δικαιολογούν τη χρήση βίας για την επίτευξη στόχων ή για την εκπλήρωση ενός σκοπού.
- Συμπεριφορά που προκαλεί πανικό- η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει ποικίλες συμπεριφορές, οι οποίες επιβεβαιώνουν μια αποκλειστική και δογματική αφοσίωση σε μια ιδεολογία ή σε ένα σκοπό, ο οποίος οδηγεί το άτομο στην αντίληψη, ότι η βία αποτελεί το μόνο νόμιμο και έγκυρο μέσο δράσης.

Καθώς διαβάζετε τις τέσσερις αυτές κατηγορίες, ο εκπαιδευτής μπορεί να ρωτήσει τους εκπαιδευόμενους διάφορες ερωτήσεις αναφορικά με τις εμπειρίες τους, όπως για παράδειγμα:

- Έχετε βιώσει ποτέ μια συμπεριφορά της κατηγορίας αυτής;
- Πώς θα μπορούσε να αντιδράσει ένα δάσκαλος, αφού αναγνωρίσει αυτού του είδους τη συμπεριφορά;
- Ποια μορφή συμπεριφοράς απαιτεί μια αντίδραση από πλευράς του εκπαιδευτικού;

2.4 Εξετάζοντας τις αποκτηθείσες δεξιότητες και γνώσεις

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 4: Εξετάζοντας τις αποκτηθείσες δεξιότητες και γνώσεις

Η εξέταση των αποκτηθέντων δεξιοτήτων και γνώσεων αποτελεί μια κατάλληλη και αποτελεσματική μορφή σύνοψης. Ως εκ τούτου, η τελευταία μισή ώρα της ημέρας κατάρτισης προορίζεται για το σκοπό αυτό. Ο εκπαιδευτής αναθέτει καθήκοντα στους εκπαιδευόμενους, τα οποία θα επιβεβαιώσουν την απόκτηση δεξιοτήτων και γνώσεων, καθώς και την επίτευξη των μαθησιακών στόχων του κάθε μαθήματος. Ο εκπαιδευτής θα σημειώσει ορισμένες πληροφορίες στο διάγραμμα παρουσίασης, όπως για παράδειγμα την αναλογία των ορθών απαντήσεων, των σχεδόν ορθών και των κακών απαντήσεων. Λόγω έλλειψης χρόνου, ο εκπαιδευτής θα πρέπει να επιλέξει μόνο ορισμένες από τις ακόλουθες εργασίες:

- Δώστε μια επεξήγηση του όρου «ριζοσπαστικοποίηση».
- Εξηγείστε για ποιο λόγο χρησιμοποιούμε την συγκεκριμένη φράση «η ριζοσπαστικοποίηση που οδηγεί στη βία»;
- Παραθέστε τους λόγους για τους οποίους το διαδίκτυο αποτελεί ένα αγαπημένο εργαλείο των ριζοσπαστών.
- Αναζητήστε τα βίντεο Heads-Up στο διαδίκτυο και αναφέρετε τουλάχιστον μια δυνατότητα χρήσης τους στην δουλειά σας με τους νέους.
- Κατονομάστε τις τέσσερις μορφές ριζοσπαστικοποίησης – εξτρεμισμού.
- Εξηγείστε τι είναι ο Ακροδεξιός Εξτρεμισμός.
- Εξηγείστε τι είναι ο Ακροαριστερός Εξτρεμισμός.
- Εξηγείστε τι είναι ο Μεμονωμένος Εξτρεμισμός.
- Εξηγείστε τι είναι ο Πολιτικοθησκευτικός Εξτρεμισμός.
- Δώστε παραδείγματα μερικών εξτρεμιστικών ομάδων ή κινημάτων που χρησιμοποιούν βία.
- Περιγράψτε τον τρόπο λειτουργίας του εργαλείου «Βαρόμετρο Συμπεριφοράς».
- Περιγράψτε πώς θα χρησιμοποιήσετε το εργαλείο στη πράξη.

Όταν ο εκπαιδευτής ανακοινώνει στην αρχή της ημέρας κατάρτισης, ότι οι εκπαιδευόμενοι θα εξετάζονται με θέμα τις νέες τους δεξιότητες και γνώσεις στο τέλος της κάθε ημέρας, τότε οι εκπαιδευόμενοι θα έχουν ισχυρότερο κίνητρο. Επίσης, ο εκπαιδευτής μπορεί ακόμη και να διεξάγει ένα διαγωνισμό με βραβεία.

Θέματα για αυτοδιδασκαλία

Η κατάρτιση περιλαμβάνει, επίσης, θέματα για αυτοδιδασκαλία. Έχουμε προετοιμάσει δύο θέματα, τα οποία σχετίζονται με τη πρώτη ημέρα κατάρτισης.

Δραστηριότητες:	Περιγραφή:	Πόροι:	Εξοπλισμός	Χρόνος
1. Επεξηγηματικά μοντέλα για τη ριζοσπαστικοποίηση	Ο εκπαιδευόμενος αναζητεί μοντέλα, τα οποία να επεξηγούν τη ριζοσπαστικοποίηση και εξοικειώνετε με αυτά.	Διαδίκτυο	Φορητοί υπολογιστές	60'
2. Παρακολούθηση ταινιών, βοηθητικών για τη κατανόηση του ζητήματος της ριζοσπαστικοποίησης	Ο εκπαιδευόμενος βλέπει δύο ταινίες- «Γκάντι» (Gandhi, 1982) και «22 Ιουλίου» (22 July, 2018).	Διαδίκτυο, Netflix ή άλλοι πόροι	Φορητοί υπολογιστές ή τηλεόραση	330'

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1: Επεξηγηματικά μοντέλα για τη ριζοσπαστικοποίηση

Το ζήτημα της ριζοσπαστικοποίησης, η οποία οδηγεί στη βία, είναι σύνθετο. Δεν υπάρχει μια απλή επεξήγηση ή μια γενική συναίνεση για μια τυπική μέθοδο ριζοσπαστικοποίησης που να καταλήγει σε βία. Ωστόσο, οι ερευνητές και οι εμπειρογνώμονες ανά το παγκόσμιο προτείνουν διάφορα μοντέλα, ώστε να προσδιορίσουν καλύτερα συγκεκριμένες πορείες, οι οποίες οδηγούν σε αυτό. Πιο κάτω μπορείτε να βρείτε δύο από τα μοντέλα:

1/ ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ «ΣΚΑΛΑΣ» ΤΟΥ ΜΟGHADDAM- μοντέλο, το οποίο επικεντρώνεται αποκλειστικά στο άτομο και προτείνει μια βαθμιαία διαδικασία, υπό τη μορφή σκάλας (MOGHADDAM, Fathali M.)

2/ Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΜΑRC SAGEMAN – μοντέλο, το οποίο αναφέρεται σε ένα αίσθημα αδικίας (SAGEMAN, Marc)

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2: Παρακολούθηση ταινιών, βοηθητικών για τη κατανόηση του ζητήματος της ριζοσπαστικοποίησης

Επιλέξαμε δύο ταινίες, η οποίες παρουσιάζουν τη προώθηση ριζοσπαστικών ιδεών με διαφορετικό τρόπο.

- Η ταινία «Γκάντι» (1982) είναι ένα επικό, ιστορικό δράμα με βάση το βίο του Mohandas Karamchand Gandhi, του ηγέτη του μη βίαιου, μη συνεργάσιμου κινήματος ανεξαρτησίας των Ινδιών έναντι της κυριαρχίας του Ηνωμένου Βασιλείου στη χώρα κατά τη διάρκεια του 20^{ου} αιώνα. Η ταινία αποτελεί συμπαραγωγή Ηνωμένου Βασιλείου και Ινδιών, με το σενάριο να έχει γράψει ο John Briley και τη παραγωγή και σκηνοθεσία να έχει αναλάβει ο Richard Attenborough. Ο Ben Kingsley πρωταγωνιστεί στον ομώνυμο ρόλο.
- Η ταινία «22 Ιουλίου» (2018) είναι ένα αστυνομικό δράμα με θέμα τις τρομοκρατικές επιθέσεις του 2011 στη Νορβηγία και τα συνεπακόλουθα της, η οποία βασίζεται στο βιβλίο «Ένας από εμάς, η ιστορία του Άντρερς Μπρέιβικ και το μακελειό στη Νορβηγία» της Åsne Seierstad.

Σε περίπτωση που δύο ημέρες κατάρτισης δεν ακολουθούν η μία μετά την άλλη, ο εκπαιδευτής μπορεί να χρησιμοποιήσει τα θέματα αυτοδιδασκαλίας ως κατ' οίκον εργασία για τη περίοδο μεταξύ των ημερών κατάρτισης.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3: Ενδυναμώνοντας τους Νέους

3.1. Δεξιότητες κριτικής σκέψης

3.2. Γνώσεις σχετικά με τη πολυπολιτισμικότητα – φυλετικές, κοινωνικές και πολιτικές τάσεις, οι οποίες οδηγούν στη βία

3.3. Ενθάρρυνση της Νεολαίας για μια Ποικιλόμορφη Κοινωνία (Ανεκτικότητα, Πολιτισμικός σεβασμός και αναγνώριση)

ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ: Η απόκτηση γνώσεων αναφορικά με τη πολυπολιτισμικότητα και ο προσδιορισμός των τρεχόντων φυλετικών, κοινωνικών και πολιτικών τάσεων.

ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ:

Μετά την ολοκλήρωση της ενότητας, οι εκπαιδευόμενοι θα είναι σε θέση να:

1. Χρησιμοποιούν θέματα για την έναρξη εποικοδομητικών συζητήσεων αναφορικά με τη ριζοσπαστικοποίηση
2. Κατανοούν τις φυλετικές, τις κοινωνικές και τις πολιτικές τάσεις, οι οποίες οδηγούν στη βία
3. Ενθαρρύνουν τη νεολαίας για μια ποικιλόμορφη κοινωνία
4. Διδάξουν στους νέους την ανεκτικότητα

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:

Δραστηριότητες:	Περιγραφή:	Πόροι:	Εξοπλισμός	Χρόνος
Θέματα προς συζήτηση αναφορικά με τη ριζοσπαστικοποίηση	Στον εκπαιδευτή παρέχονται διάφορες ιδέες προς συζήτηση με θέμα τη ριζοσπαστικοποίηση με τους νέους που συνεργάζονται.	Οδηγίες για τη δραστηριότητα. Λήφθηκε μέσω του συνδέσμου: https://toolkit.thegctf.org/Portals/1/Documents/En/UNESCO_TeachersGuideToPreventingVE.pdf	Στυλό Φύλλα χαρτιού	45'
Σύντομο διάλειμμα				10'
Δημιουργία ενός μικροέθνους	Στον εκπαιδευτή δίνεται ένας ορισμός του «μικροέθνους». Ακολούθως, ο εκπαιδευτής θα υλοποιήσει μια δραστηριότητα με την ομάδα, σχετικά με την ανάπτυξη του δικού τους μικροέθνους.	Οδηγίες για τη δραστηριότητα. Δραστηριότητα εμπνευσμένη μέσω του: https://micronations.webs.com/	Στυλό Χρωματιστοί μαρκαδόροι Φύλλα χαρτιού	120'

Σύντομο διάλειμμα				10'
Ταυτότητα	Η δραστηριότητα θα προσφέρει την ευκαιρία στον εκπαιδευτή να διερευνήσει τη σχέση μεταξύ της ταυτότητας και της διαδικασίας ριζοσπαστικοποίησης.	Οδηγίες για τη δραστηριότητα. Η δραστηριότητα υλοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του σεμιναρίου 'Preventing Youth Extremism' στο Παρίσι, τον Απρίλιο του 2016.	Στυλό Φύλλα χαρτιού	30'
Διδάσκοντας την ανεκτικότητα	Αφού ο εκπαιδευτής αναλύσει το θέμα της «ανεκτικότητας», θα πραγματοποιήσει μια δραστηριότητα με βάση την ανεκτικότητα, χρησιμοποιώντας τα τρία Επίπεδα Πολιτισμού, τα οποία επεξηγούνται πιο κάτω.	Οδηγίες για τη δραστηριότητα. Λήφθηκε μέσω του συνδέσμου: http://www.edchange.org/multicultural/activities/multicultural.html	Στυλό Φύλλα χαρτιού Λευκός πίνακας	45'

3.1. Δεξιότητες κριτικής σκέψης

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1: Ιδέες για θέματα προς συζήτηση αναφορικά με τη

ριζοσπαστικοποίηση

Υπάρχουν πολλά θέματα, τα οποία μπορείτε να χρησιμοποιήσετε, ώστε να ξεκινήσετε μια εποικοδομητική συζήτηση με θέμα τη βίαιη ριζοσπαστικοποίηση. Η πρόκληση είναι να πλαισιώσετε το θέμα με τρόπο ανάλογο, ώστε να βοηθήσετε τους μαθητές να εξερευνήσουν τις απόψεις και τις πεποιθήσεις τους και να τους δείξετε πώς να διαχειρίζονται τις συναισθηματικές τους αντιδράσεις, ενώ ταυτόχρονα αποκτούν μια βελτιωμένη κατανόηση των ρητορικών που υποβόσκουν των εξτρεμιστικών ιδεολογιών.

Πιο κάτω υπάρχουν ορισμένα θέματα, τα οποία μπορείτε να εξερευνήσετε με τους μαθητές σας:

- **Αγωγή του πολίτη:** Εξερευνώντας την «αγωγή του πολίτη», οι μαθητές θα μάθουν πώς να αντιμετωπίζουν ζητήματα αναφορικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των πολιτών στις ποικιλόμορφες κοινωνίες, τη δικαιοσύνη, τη ταυτότητα και το αίσθημα του «ανήκειν». Μέσω του θέματος αυτού, μπορείτε να δώσετε ώθηση στην ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως είναι η ελευθερία έκφρασης και οι τρόποι καταπολέμησης της ρητορικής μίσους.
- **Ιστορία:** Μπορείτε να διδάξετε τους μαθητές σας τρόπους προβληματισμού έναντι της ρητορικής μίσους, του ρατσισμού και της πολιτικής βίας μέσω διαφόρων σημαντικών ιστορικών γεγονότων, όπως η γενοκτονία στη Ρουάντα, το Ολοκαύτωμα και το κίνημα των Ναζί. Ως εκπαιδευτικός, μπορείτε να επιτρέψετε στους μαθητές σας να εξερευνήσουν τον τρόπο κατασκευής των ιστορικών αφηγήσεων και τον τρόπο, με τον οποίο μπορούν, εν τέλει, να δημιουργήσουν συγκρούσεις και διακρίσεις στη δική τους κοινωνία.
- **Θρησκεία και Πεποιθήσεις:** Μέσω της εξερεύνησης διαφόρων αξιών και πεποιθήσεων, οι μαθητές σας θα έχουν την ευκαιρία να διερευνήσουν τη πολυμορφία και το σεβασμό προς άλλες θρησκείες. Αυτό θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει συζητήσεις με θέμα το κοσμικισμό και τον ουμανισμό και να τονίζει, ότι δε θα πρέπει να αποδίδονται στερεότυπα στους «πιστούς» και τους «άπιστους», καθώς συχνά υπάρχει περισσότερη ποικιλομορφία σε μια θρησκεία, από ότι σε όλες τις θρησκείες συλλογικά. Οι μαθητές χωρίς θρησκευτικές πεποιθήσεις θα πρέπει επίσης να συμμετέχουν στη συζήτηση.
- **Γλώσσες:** ως εκπαιδευτικός θα πρέπει να βοηθάτε τους μαθητές να ανακαλύπτουν ένα ευρύ φάσμα πολιτισμών, αξιών και αντιλήψεων μέσω της παγκόσμιας ιστορίας και σκέψης. Οι μαθητές θα εμπυχωθούν να αποκτήσουν δεξιότητες κριτικής σκέψης στη γραπτή και προφορική επιχειρηματολογία, καθώς και να αποκτήσουν παιδεία σχετικά με τα ΜΜΕ.
- **Ελευθερία της έκφρασης και το διαδίκτυο:** Μέσω του θέματος αυτού, μπορείτε να συζητήσετε με τους μαθητές σας αναφορικά με το εύρος των πληροφοριών που διατίθενται άμεσα σε όλους. Ορισμένες ερωτήσεις που μπορείτε να θέσετε είναι: «Πώς παρέχεται η πληροφόρηση;», «Πώς είναι δομημένες οι πληροφορίες και πώς παρουσιάζονται;», «Με ποιο τρόπο μπορούμε να διαχειριστούμε τη πληροφορία για βίαιους σκοπούς;», «Πώς μπορούν οι νέες πηγές πληροφόρησης να ανταγωνιστούν τις παλαιότερες πηγές πληροφόρησης;». Μια συζήτηση για την επιγραμμική παιδεία σχετικά με τα ΜΜΕ μπορεί να βοηθήσει τους μαθητές να μάθουν να χρησιμοποιούν το διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης με τρόπο ασφαλή και αποτελεσματικό,

Επίσης, μπορεί να αποτελέσει μια ευκαιρία για να μάθουν τη διαφορά μεταξύ της νομότυπης ελευθερίας του λόγου και της ρητορικής μίσους.

- **Ισότητα των φύλων και βία με βάση το φύλο:** Αν και το θέμα μπορεί να μη συνδέεται με το βασικό πρόγραμμα διδασκαλίας, ίσως επιθυμείτε να το συζητήσετε αν βρίσκεστε αντιμέτωπος με την επίλυση μιας σύγκρουσης σχετικής με το φύλο. Με αυτό τον τρόπο, θα βοηθήσετε τους μαθητές να κατανοήσουν τη γενεσιουργό αιτία του προβλήματος, να αμφισβητήσουν συγκεκριμένες στάσεις αναφορικά με τη κατάσταση και το ρόλο των γυναικών, καθώς και να τους ενδυναμώσετε, ώστε να αναλάβουν εποικοδομητική δράση έναντι εξτρεμιστικών επιχειρημάτων, τα οποία προωθούν τη βία σε βάρος των φύλων.
- **Τέχνη:** Η τέχνη μπορεί να θεωρηθεί ως μια οικουμενική γλώσσα, η οποία συσφίγγει τους δεσμούς μεταξύ των κοινοτήτων και των πολιτισμών διαχρονικά και διατοπικά. Προσφέρει τη δυνατότητα ανταλλαγής απόψεων αναφορικά με το πώς ή άρνηση και η καταστροφή της πολιτιστικής και της καλλιτεχνικής κληρονομιάς, ως απόρροια του βίαιου εξτρεμισμού, αποτελεί απώλεια για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Διαθέστε λίγο χρόνο για να αναπτύξετε ένα πλάνο μαθήματος, το οποίο θα βασίζετε σε ένα από τα πιο πάνω θέματα και συμπεριλάβετε ιδέες προς συζήτηση. Καταγράψτε τους τρόπους με τους οποίους σχεδιάζετε να υλοποιήσετε το θέμα μέσω του προγράμματος διδασκαλίας, καθώς και τους τρόπους με τους οποίους θα μετριάσετε το δυνητικό κίνδυνο μιας έντονης συζήτησης. Πιο κάτω μπορείτε να βρείτε ιδέες για ερωτήσεις απολογισμού:

- Τι μάθατε;
- Έχετε ακόμη απορίες για κάποιο θέμα;
- Βρισκόμαστε άραγε πιο κοντά στη κατανόηση των διαδικασιών, οι οποίες οδηγούν στη ριζοσπαστικοποίηση;
- Πώς δείχνουν οι άνθρωποι σεβασμό για τις ιδέες των άλλων, ακόμη και αν διαφωνούν μαζί τους;
- Υπάρχει κάτι το οποίο θα αλλάζατε μετά από τη συνομιλία αυτή;

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2: Δημιουργία ενός μικροέθνους

Τι είναι ένα μικροέθνος: ένα μικροέθνος, είναι μια οντότητα, η οποία ισχυρίζεται, ότι αποτελεί ανεξάρτητο έθνος ή κράτος, χωρίς ωστόσο να αναγνωρίζεται επίσημα από τις κυβερνήσεις παγκόσμια ή από μεγάλους διεθνείς οργανισμούς.

Ο στόχος της δραστηριότητας είναι να ωθήσει τους εκπαιδευόμενους να σκεφτούν κριτικά αναφορικά με τη «κρατική υπόσταση» και τον τρόπο λειτουργίας της κοινωνίας. Θα ενθαρρύνει τους εκπαιδευόμενους να σκεφτούν αναφορικά με την διπλωματία, την αποδοχή, τις εθνικές πρακτικές και τις κοινωνικές αξίες.

1. Ζητήστε από τους μαθητευόμενους να σχηματίσουν ομάδες των τριών ή των τεσσάρων ατόμων.
2. Πείτε τους, ότι κατά τη διάρκεια της επόμενης ώρας θα αναπτύξουν το δικό τους μικροέθνος. Θα πρέπει να επινοήσουν τα ακόλουθα:
 - Ονομασία της χώρας
 - Εθνόσημο
 - Αξίες της Κυβέρνησης
 - Δικαιώματα και υποχρεώσεις των πολιτών
 - Δέκα βασικούς νόμους
 - Μητρικές γλώσσες
 - Εκπαιδευτικό σύστημα
 - Πολιτική για τη πολιτισμική και κοινωνική ποικιλομορφία
3. Στο τέλος, οι μαθητευόμενοι θα πρέπει να παρουσιάσουν τα «μικροέθνη» τους στην υπόλοιπη τάξη.
4. Η υπόλοιπη τάξη θα ψηφίσει σε ποιο μικροέθνος θα ήθελε περισσότερο να ζήσει και σε ποιο θα ήθελε λιγότερο. Το κάθε άτομο θα καταγράφει τη ψήφο του σε ένα φύλλο χαρτιού και θα αιτιολογεί την επιλογή του. Για παράδειγμα:
 - «Θα ήθελα να ζήσω στο/στη ..., διότι ...».
 - «Δε θα ήθελα να ζήσω στο/στη ..., επειδή ...».
5. Η ομάδα με τις περισσότερες ψήφους είναι η νικήτρια. Ως εκπαιδευτής, θα πρέπει να διασφαλίσετε, όπως η ομάδα με το νικητήριο μικροέθνος επιδεικνύει τα ψηλότερα επίπεδα κριτικής σκέψης στην ανάπτυξη ιδεών (ήτοι στην εφαρμογή στρατηγικών, οι οποίες καταδεικνύουν την ικανότητα της ομάδας να σκέφτεται σφαιρικά και σε μεγαλύτερη κλίμακα σε σχέση με διάφορους κοινωνικούς και πολιτικούς παράγοντες).
6. Ζητήστε από τους μαθητές να συζητήσουν και να προβληματιστούν σχετικά με τη συνολική διαδικασία; Τι προκλήσεις αντιμετώπισαν; Πώς τις ξεπέρασαν; Ήταν η ομαδική συζήτηση βοηθητική στην εξεύρεση μιας μέσης λύσης;

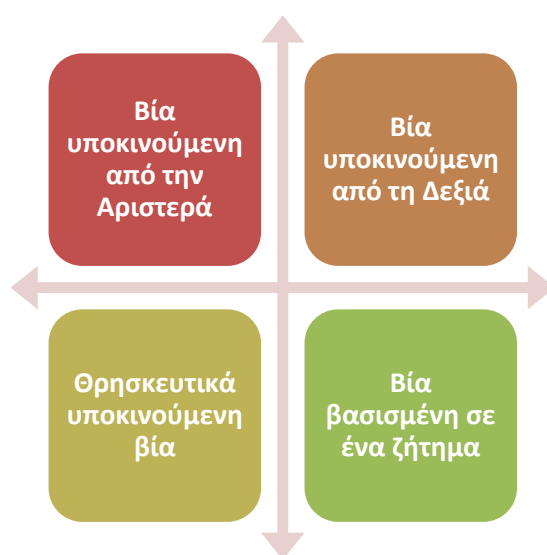
3.2. Γνώσεις σχετικά με τη πολυπολιτισμικότητα - φυλετικές, κοινωνικές και πολιτικές τάσεις, οι οποίες οδηγούν στη βία

Η απόκτηση μιας σταθερής βάσης γνώσεων γύρω από τη πολυπολιτισμικότητα μπορεί να σας βοηθήσει στη κατανόηση των γενεσιουργών αιτιών των συγκρούσεων και της βίας μεταξύ των νέων. Παρά το ότι, υπάρχουν επιχειρήματα που υποστηρίζουν, ότι μια πολυπολιτισμική παιδεία αποτελεί απαραίτητη πτυχή για μια ποιοτικής εκπαίδευσης, εξακολουθεί να μην είναι μέρος του προγράμματος μαθημάτων που παρέχεται στους μαθητές (ASCD, 2011).

Στο κείμενό τους, η Irvine και η Armento (2001) προσφέρουν λεπτομερή παραδείγματα αναφορικά με τρόπους ενσωμάτωσης της πολυπολιτισμικής εκπαίδευσης σε μαθήματα σχεδιασμένα, ώστε να πληρούν τα γενικά πρότυπα του προγράμματος μαθημάτων. Για παράδειγμα, προτείνουν οι μαθητές να μην απομνημονεύουν απλώς στοιχεία για σημαντικά γεγονότα, τα οποία περιλαμβάνουν μειονοτικές εθνοτικές ομάδες, όπως το κίνημα των πολιτικών δικαιωμάτων ή οι διαδηλώσεις για τη κοινωνική δικαιοσύνη. Αντίθετα, επιχειρηματολογούν, ότι επαφίεται στους εκπαιδευτικούς να διδάξουν τους μαθητές πώς να σκέφτονται κριτικά και αναλυτικά για τα γεγονότα αυτά, να προτείνουν εναλλακτικές λύσεις σε κοινωνικά προβλήματα και να δείχνουν κατανόηση, μέσω της ανταλλαγής απόψεων, των εκθέσεων και των έργων τέχνης.

Σύμφωνα με το Κέντρο για τη Πρόληψη της Ριζοσπαστικοποίησης, η οποία Οδηγεί στη Βία (CPRLV) στο Καναδά, ο βίαιος εξτρεμισμός κατηγοριοποιείται όπως πιο κάτω:

Βία υποκινούμενη από την Αριστερά: περιλαμβάνει βίαιες πράξεις τελούμενες από αντικαπιταλιστικές ομάδες, ο στόχος των οποίων είναι να αντικαταστήσουν ή να μεταβάλουν το υφιστάμενο πολιτικό καθεστώς. Επίσης, μπορεί να συμπεριλαμβάνει βίαιες ενέργειες, τις οποίες ενστερνίστηκαν οι ομάδες για τα δικαιώματα των ζώων και οι περιβαλλοντικές ομάδες.

Βία υποκινούμενη από τη Δεξιά: περιλαμβάνει ενέργειες τις οποίες διέπραξαν ακροδεξιές ομάδες, συχνά αναφερόμενες και ως «Νεοναζί». Οι ομάδες αυτές τείνουν να υποκινούνται από το ρατσισμό και από μια επιθυμία υπεράσπισης της υποτιθέμενης φυλετικής τους ανωτερότητας.

Θρησκευτικά υποκινούμενη βία: περιλαμβάνει πράξεις τελούμενες από εξτρεμιστικά θρησκευτικά κινήματα, τα οποία συχνά έχουν συγκεκριμένα παράπονα από άλλες χώρες με διαφορετικές θρησκείες. Οι ενέργειες αυτές μπορούν επίσης να υποκινηθούν από τις προσεγγίσεις των κυβερνήσεων στην εξωτερική πολιτική.

Βία βασισμένη σε ένα ζήτημα: περιλαμβάνει ενέργειες τελούμενες από συγκεκριμένες ομάδες, οι οποίες απασχολούνται από ένα μεμονωμένο ζήτημα, όπως τα δικαιώματα των γκέι, η άμβλωση κτλ.

Παραδείγματα Κινημάτων Βίαιης Ριζοσπαστικοποίησης:

Νεοναζί, Αλ Κάιντα, Χεζμπολάχ, Ταλιμπάν, Ισλαμικό Κράτος, Αλ Σαμπάμπ, Μπόκο Χαράμ

(Διαβάστε το [άρθρο του περιοδικού Forbes](https://www.forbes.com/sites/dominicdudley/2018/12/05/deadliest-terrorist-groups-in-the-world/#3fo4397a2b3e) για περισσότερες πληροφορίες-
<https://www.forbes.com/sites/dominicdudley/2018/12/05/deadliest-terrorist-groups-in-the-world/#3fo4397a2b3e>)

3.3. Ενθαρρύνοντας τη Νεολαία για μια Ποικιλόμορφη Κοινωνία (Ανεκτικότητα, Πολιτισμικός σεβασμός και αναγνώριση)

Ως εκπαιδευτικοί θα πρέπει να είστε σε θέση να αντιμετωπίζετε το γεγονός, ότι οι νέοι διαφέρουν μεταξύ τους με πολλούς τρόπους και ως εκ τούτου θα πρέπει να διαχειρίζεστε τη ποικιλομορφία και την ανεκτικότητα. Ορισμένες διαφορές είναι πιο έκδηλες από άλλες, όπως για παράδειγμα η φυλή, η θρησκεία ή η γλώσσα. Ωστόσο, για να κινητοποιήσετε τους νέους για μια ποικιλόμορφη κοινωνία απαιτείται να είστε ο ίδιος σε θέση να παραβλέψετε και άλλες διαφορές, όπως το μορφωτικό επίπεδο, το κοινωνικοοικονομικό υπόβαθρο, ο γενετήσιος προσανατολισμός, η υγεία και οι μη εμφανείς ή οι εμφανείς αναπηρίες.

Όταν εξερευνάτε πτυχές της ταυτότητας, είναι σημαντικό να αφιερώνετε χρόνο για την εξερεύνηση αξιών. Ως εκπαιδευτικός, θα πρέπει να αναγνωρίζετε το ρόλο που διαδραματίζετε στην υποστήριξη των νέων, όχι μόνο με γνώμονα τα όσα τους είναι σημαντικά, αλλά και για την ενσωμάτωση των αξιών στη προσωπικότητα τους και στα άτομα, τα οποία θα ήθελαν να γίνουν.

Μπορούμε να φανταστούμε τη ταυτότητα ως αποτελούμενη από δύο βασικά στοιχεία: την αυτοεικόνα και την αυτοεκτίμηση. Η αυτοεικόνα αναφέρεται στο τρόπο με τον οποίο περιγράφουμε τον εαυτό μας και/ή στην επίγνωση, ότι ανήκουμε σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες, όπως οι πολιτιστικές ή οι θρησκευτικές ομάδες. Η αυτοεκτίμηση αναφέρεται στην αξία που αποδίδουμε στην αυτοεικόνα μας και/ή στη συναισθηματική σημασία της συμμετοχής στους κοινωνικούς κύκλους.

Οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να δημιουργήσουν ένα ασφαλές περιβάλλον με τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- Υποστήριξη των νέων για να αισθάνονται άνετα, ώστε να είναι ειλικρινής και ανοικτοί με τον εαυτό τους
- Ευκαιρία για τους νέους να προβληματιστούν κριτικά σε σχέση με τους τρόπους ερμηνείας των διαφορετικών ταυτοτήτων,
- Παροχή τρόπων αντιμετώπισης των εντάσεων που μπορεί να προκύψουν, όταν κάποιος κατέχει πολλαπλές ταυτότητες,
- Ενθάρρυνση των νέων να επισημάνουν τις αξίες, με τις οποίες θέλουν να ζουν

30'

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 3 : Άσκηση «Ταυτότητα»

Η ακόλουθη δραστηριότητα επιδιώκει να διερευνήσει τη δυναμική σχέση μεταξύ της ταυτότητας και της διαδικασίας ριζοσπαστικοποίησης. Θα επιτρέψει στους μαθητές σας να προβληματιστούν αναφορικά με τα σημαντικότερα στοιχεία της ταυτότητας τους, να βιώσουν πώς είναι να χάνει κανείς μεγάλο μέρος του εαυτού του.

1. Ζητήστε από τους μαθητευόμενους να προβληματιστούν ατομικά και να καταγράψουν τις επτά βασικές πτυχές που θεωρούν σημαντικότερες για τη ταυτότητα τους
2. Ακολούθως, ζητήστε τους να μοιραστούν σε ζευγάρια, να ανταλλάξουν φύλλα χαρτιού με το άλλο άτομο και να αξιολογήσουν τις πτυχές της ταυτότητας του/της σιωπηλά.
3. Στη συνέχεια, ζητήστε τους να επιστρέψουν τα φύλλα χαρτιού στο αρχικό άτομο. Ο κάθε μαθητευόμενος θα πρέπει να διαγράψει δύο πτυχές της ταυτότητας που αισθάνεται ότι μπορεί να ζήσει χωρίς αυτές στη ζωή του.
4. Ζητήστε από τα ζευγάρια να ανταλλάξουν και πάλι τα φύλλα χαρτιού τους και αυτή τη φορά, είναι το ζευγάρι που θα πρέπει να διαγράψει δύο πτυχές της ταυτότητας του άλλου, χωρίς τη γνωμοδότηση του/της.
5. Ακολούθως, τα φύλλα χαρτιού επιστρέφονται στους ιδιοκτήτες τους και τα ζευγάρια συζητούν πώς νιώθουν που έχασαν μέρος της ταυτότητάς τους.
6. Διεξάγετε συζήτηση με ολόκληρη την ομάδα:
 - Τι σκέψεις και τι συναισθήματα προέκυψαν ως αποτέλεσμα της άσκησης αυτής;
 - Τι σημαίνει αυτό για τα άτομα όσον αφορά το αίσθημα του ανήκειν και την υπηκοότητα τους;

60'

Αυτοδιδασκαλία με θέμα τον Ενστερνισμό της Ποικιλομορφίας

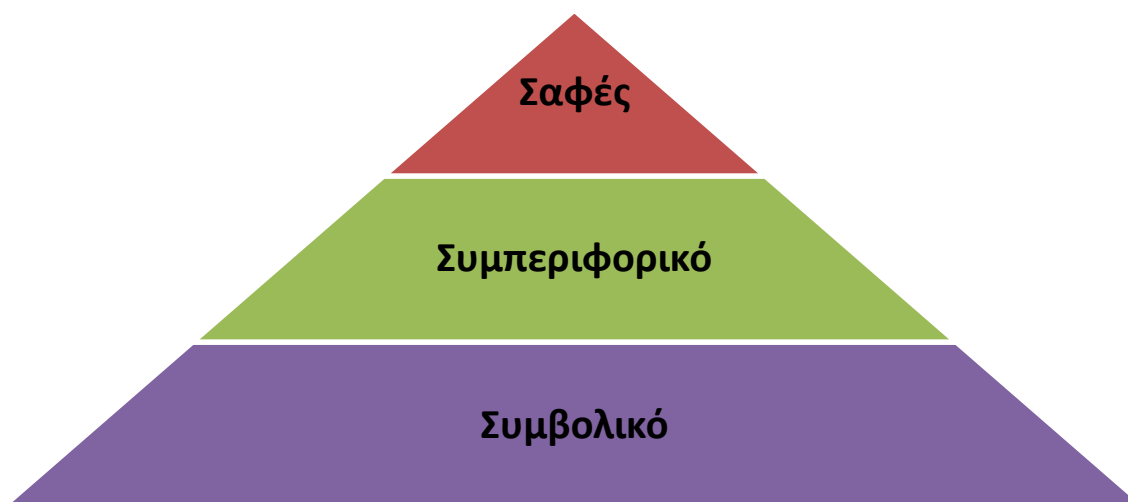
Για την ανάπτυξη μιας καλύτερης κατανόησης των διαφορετικών οπτικών και πρακτικών, ο εκπαιδευτής μπορεί να διαβάσει το κείμενο «Ενστερνισμός της Ποικιλομορφίας» μέσω του [συνδέσμου](https://www.salto-youth.net/downloads/4-17-3783/EmbracingDiversityTCReader2018.pdf) αυτού.

(<https://www.salto-youth.net/downloads/4-17-3783/EmbracingDiversityTCReader2018.pdf>)

Διδάσκοντας την ανεκτικότητα

Η διδασκαλία της ανεκτικότητας μπορεί να λάβει πολλές, διαφορετικές μορφές. Μπορεί είτε να αποτελέσει κομμάτι του πλάνου μαθημάτων σχετικά με τις διάφορες εθνικές εορτές που γιορτάζονται από συγκεκριμένους πολιτισμούς, είτε να αποτελέσει μέρος ενός μαθήματος ιστορίας και ρατσισμού. Για παράδειγμα, μια συζήτηση για το κίνημα πολιτικών δικαιωμάτων μιας χώρας μπορεί να αποτελέσει το έναυσμα για μια συζήτηση με θέμα τη πολυπολιτισμικότητα. Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε «τα τρία επίπεδα πολιτισμού» της Nitza Hidalgo, προτού επιχειρήσουμε να προχωρήσουμε με τη δραστηριότητα αυτή.

Hidalgo (1993)

Τα επίπεδα της Hidalgo περιλαμβάνουν:

1. Το Σαφές: αναφέρεται στο πιο ορατό και χειροπιαστό επίπεδο πολιτισμού και περιλαμβάνει επιφανειακές πτυχές, όπως είναι η μουσική, το φαγητό, τα παιχνίδια, ο ρουχισμός κτλ. Συνήθως χαρακτηρίζει τις πολιτιστικές αργίες, τις γιορτές και τις εορταστικές εκδηλώσεις.
2. Το Συμπεριφορικό: αποτελεί μια προσέγγιση δεύτερου επιπέδου και αναφέρεται πιο έντονα στο τρόπο, με το οποίο οι κοινωνικοί ρόλοι και η γλώσσα προσδιορίζονται στα πλαίσια ενός πολιτισμού. Περιλαμβάνει, επίσης, τους πολιτιστικούς κανόνες μη λεκτικής επικοινωνίας. Στο επίπεδο αυτό, ο πολιτισμός ορίζεται με βάση τη γλώσσα, τους ρόλους των φύλων, τη δομή της οικογένειας, τα πολιτικά φρονήματα, καθώς και άλλους παράγοντες που προσδιορίζουν τη συγκεκριμένη πολιτιστική κοινωνία στο σύνολό της.
3. Το Συμβολικό: στο τρίτο επίπεδο, ο πολιτισμός ορίζεται κατά τρόπο πιο αφηρημένο. Ωστόσο, συνήθως αποτελεί το σημαντικότερο μέρος του τρόπου με τον οποίο τα άτομα προσδιορίζουν τον εαυτό τους. Περιλαμβάνει τις αξίες, τις πεποιθήσεις, τις παραδόσεις, τη πνευματικότητα, τη θρησκεία, τις κοσμοθεωρίες και τον τρόπο εξέλιξης των εννοιών.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 4: Διδάσκοντας την ανεκτικότητα

- 1) Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να προτείνουν ατομικά όσες πτυχές του πολιτισμού μπορούν να σκεφτούν, ενθαρρύνοντας τους να αναλογιστούν το δικό τους πολιτισμό και τις διαστάσεις με τις οποίες μπορούν να ταυτιστούν.
- 2) Αρχικά θα παρατηρήσετε μια μαζική εισροή απαντήσεων και στη συνέχεια ο ρυθμός ανταπόκρισης θα επιβραδυνθεί αρκετά. Αυτό τείνει να συμβαίνει, αφού προταθούν οι επιφανειακές πτυχές, όπως η μουσική, το φαγητό, οι συνήθειες κοκ. Ζητήστε από τους μαθητευόμενους να σκεφτούν εις βάθος αναφορικά με τους πολιτισμούς τους, όπως για παράδειγμα για τη πίστη, τη θρησκεία, τις αξίες, τις γλώσσες, τη δομή της οικογένειας κτλ.
- 3) Στο σημείο αυτό, ζητήστε από τους εκπαιδευόμενους να σχεδιάσουν ένα αραχνοειδές διάγραμμα με τις διαφορές διαστάσεις του πολιτισμού που σκέφτηκαν.
- 4) Ζητήστε από τους εκπαιδευόμενους να χωρίσουν τις διαστάσεις με βάση τα «Τρία Επίπεδα Πολιτισμού». Γράψτε σύντομους ορισμούς των επιπέδων στο πίνακα ή σε φύλλα χαρτιού. Εξετάστε τη κάθε κατηγορία για λίγα λεπτά. Στη συνέχεια, δώστε στους εκπαιδευόμενους τη δυνατότητα να σκεφτούν περαιτέρω με ποιο τρόπο ορίζουν τον εαυτό τους στα πλαίσια των κατηγοριών αυτών.
- 5) Το ακόλουθο βήμα είναι να διευκολύνετε τη συζήτηση αναφορικά με τη σταθερότητα, με το γεγονός ότι ο τρόπος, με τον οποίο το άτομο ορίζει τον εαυτό του μπορεί να αλλάξει και ότι αυτό σχετίζεται με πολλά πολιτιστικά επίπεδα. Η ιδέα είναι να αναφερθούν πολλοί μαθητευόμενοι στο συμβολικό επίπεδο ως τη σημαντικότερη πτυχή ορισμού του εαυτού τους, πέραν του σαφούς και συμπεριφορικού επιπέδου.
- 6) Αφού συζητήσετε τους λόγους για τους οποίους το συμβολικό επίπεδο αποτελεί τη σημαντικότερη πτυχή για τη πλειονότητα των ατόμων, καθοδηγήστε τους σε μια συζήτηση γύρω από τα ακόλουθα:
 - Όταν συναντάται κάποιον, ποιες από αυτές τις πολιτιστικές πτυχές χρησιμοποιείτε για να τον/την κατανοήσετε; Για παράδειγμα, προσπαθείτε να τον/την κατανοήσετε με βάση τα ρούχα, τη μουσική ή το φαγητό του/της;
 - Οι προσπάθειες που καταβάλλετε για να κατανοήσετε τους άλλους συνάδουν με τον τρόπο που θα θέλατε να σας βλέπουν και να σας κατανοούν εσάς οι άλλοι;
 - Υπάρχουν δυνάμεις στη κοινωνία μας, οι οποίες μπορούν να συμβάλουν στην απλοποίηση του πολιτισμού των άλλων και στη καλύτερη κατανόηση τους;

Αφού διευκολύνετε τη πιο πάνω συζήτηση, ζητήστε από τους μαθητευόμενους να προβληματιστούν σε ομάδες με βάση τις ακόλουθες ερωτήσεις:

- Με ποιο τρόπο μπορεί η εκπαίδευση να επιχειρήσει να γίνει «πολυπολιτισμική»;
- Πώς μπορούν οι εκπαιδευτικοί να ενθαρρύνουν την ανεκτικότητα προς τη πολυπολιτισμικότητα στις αίθουσες διδασκαλίας;
- Πώς μπορεί το εκπαιδευτικό σύστημα να είναι συνεπής στο τομέα αυτό;

Αυτό έχει ιδιαίτερη ισχύ, όταν γνωρίζετε, ότι σε ένα συγκεκριμένο σχολείο η πολυπολιτισμική παιδεία βρίσκεται ακόμη στα αρχικά της στάδια.

Ολοκληρώνοντας.

Για να ολοκληρώσετε την άσκηση, μπορείτε να διευκολύνετε μια συζήτηση σχετικά με το πώς μπορούν να δουλέψουν οι συμμετέχοντες, ώστε να κάνουν τη συστηματικότητα των ιδεών τους πιο...συστηματική! Επισημάνετε, ότι ο σκοπός της άσκησης δεν είναι να ασκήσουμε κριτική, αλλά να υπογραμμίσουμε πώς οι επιρροές, από τα ΜΜΕ μέχρι και την εκπαίδευση μας, μπορούν να μας πάνε προς τα πίσω, όταν θεωρούμε ότι έχουμε σημειώσει πρόοδο στη προσωπική και στη κοινωνική μας ανάπτυξη.

Οι συζητήσεις μπορούν να διαρκέσουν μεταξύ 30 και 45 λεπτών, ανάλογα με τις ερωτήσεις που θα θέσετε και τη κατεύθυνση που θα ακολουθήσετε.

45'

Αυτοδιδασκαλία με θέμα την Ανεκτικότητα και την Αποδοχή

Δείτε παραδείγματα αναφορικά με το πώς τα εγκεφαλικά παιχνίδια στη τάξη μπορούν να συμβάλουν στην ανεκτικότητα και την αποδοχή, μέσω των ακόλουθων συνδέσμων:

- <https://www.tolerance.org/magazine/brain-game-time>
- <https://www.tolerance.org/classroom-resources/student-tasks/do-something>

ΕΝΟΤΗΤΑ 4: Πραγματικές περιπτωσιολογικές μελέτες

4.1. Περιπτωσιολογικές μελέτες: Χρησιμοποιώντας πραγματικές ιστορίες

4.2. Περιπτωσιολογικές μελέτες: Χρησιμοποιώντας τη πλατφόρμα «HeadsUp»

4.3. Περιπτωσιολογικές μελέτες βασισμένες σε συγκεκριμένους πολιτισμούς

ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ: Η απόκτηση γνώσεων σχετικά με τη πολυπολιτισμικότητα και ο προσδιορισμός των υφιστάμενων φυλετικών, κοινωνικών και πολιτικών τάσεων.

ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ:

Μετά την ολοκλήρωση της ενότητας, οι εκπαιδευόμενοι θα είναι σε θέση να:

- κατανοούν σε βάθος τις αιτίες που οδηγούν τους νέους στη ριζοσπαστικοποίηση
- εξερευνούν το ευρύ φάσμα παραγόντων που μπορούν να οδηγήσουν στη ριζοσπαστικοποίηση
- συζητούν τέσσερις διαφορετικές περιπτωσιολογικές μελέτες με τους μαθητές τους.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:

Δραστηριότητες:	Περιγραφή:	Πόροι:	Εξοπλισμός	Χρόνος
Διεθνείς περιπτωσιολογικές μελέτες	Απαιτείται από τους εκπαιδευόμενους να διαβάσουν τις περιπτωσιολογικές μελέτες και να απαντήσουν τις ερωτήσεις.	Οδηγίες για τη δραστηριότητα. Λήφθηκε μέσω του συνδέσμου: https://www.kirklees.gov.uk/beta/community-safety-partners/pdf/kirklees-channel-case-study.pdf	Στυλό Φύλλα χαρτιού	60'
Διάλειμμα				30'
Περιπτωσιολογικές μελέτες: Χρησιμοποιώντας τη πλατφόρμα «HeadsUp»	Απαιτείται από τους εκπαιδευόμενους να διαβάσουν τις δύο περιπτωσιολογικές μελέτες της Jasmine και του Kyle, οι οποίες διατίθενται στη πλατφόρμα «HeadsUp». Ακολούθως, απαιτείται να χρησιμοποιήσουν τις μελέτες αυτές με τους μαθητές τους.	Επιγραμμικό παράδειγμα βίντεο Πόροι προσομοίωσης Ιστορία της Jasmine/ Ιστορία του Kyle	Αντίγραφα του κόμικ με την ιστορία της Jasmine και του Kyle για όλους τους μαθητευόμενους Πρόσβαση στα βίντεο	120'

			προσομοίωση της Jasmine και του Kyle.	
			Στυλό Φύλλα χαρτιού Διάγραμμα παρουσίασης / Πίνακας για τον εκπαιδευτικό	
Περιπτωσιολογικές μελέτες βασισμένες σε συγκεκριμένους πολιτισμούς	Η δραστηριότητα είναι προαιρετική. Προσφέρονται περιπτωσιολογικές μελέτες από επτά χώρες (Πορτογαλία, Κύπρος, Τσεχία, Φινλανδία, Ισπανία, Ιρλανδία και Κροατία), τις οποίες οι εκπαιδευτές μπορούν να χρησιμοποιήσουν στο εθνικό τους πλαίσιο. Επίσης, μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως συμπληρωματικές των διεθνών περιπτωσιολογικών μελετών της δραστηριότητας 4.1.	Περιπτωσιολογικές μελέτες βασισμένες σε συγκεκριμένους πολιτισμούς	Δε διατίθενται	Θα καθοριστεί από τον εκπαιδευτή

Αυτοδιδασκαλία με θέμα τη παρακολούθηση βίντεο στο διαδίκτυο αναφορικά με τη ριζοσπαστικοποίηση

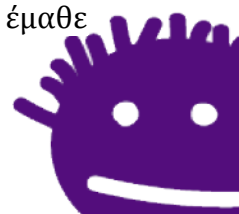

45'

Παρακολουθήστε τα πιο κάτω βίντεο και απαντήστε τις ερωτήσεις προβληματισμού:

1. Ο Dr Suraj Lakhani, επίκουρος καθηγητής εγκληματολογίας και κοινωνιολογίας, προσφέρει την ερμηνεία του, αναφορικά με τους λόγους ριζοσπαστικοποίησης των νέων. Δείτε το βίντεο [εδώ](https://www.youtube.com/watch?v=dFN_-NL80-4&t=50s). (https://www.youtube.com/watch?v=dFN_-NL80-4&t=50s)
2. Ο Haroon Ullah, ανώτερος σύμβουλος του Υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ και καθηγητής εξωτερικής πολιτικής στο Πανεπιστήμιο Georgetown, μοιράζετε όσα έμαθε

κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο Πακιστάν, αναφορικά με τους λόγους συμμετοχής των νέων σε ριζοσπαστικές ομάδες. Δείτε το βίντεο [εδώ](https://www.youtube.com/watch?v=-IchGuL501U).
(<https://www.youtube.com/watch?v=-IchGuL501U>)

Αφού παρακολουθήσετε τα βίντεο, σχεδιάστε ένα πίνακα, ανάλογο με τον ακόλουθο.

Βασικά αίτια για τη ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας	Τρόποι να ενισχύσουν τον ρόλο τους ως εκπαιδευτές	Απαραίτητη στήριξη για την επίτευξη αυτού

4.1. Διεθνείς περιπτωσιολογικές μελέτες

Παρουσιάζουμε τις δύο περιπτωσιολογικές μελέτες. Από εσάς απαιτείται να τις διαβάσετε και να αφιερώσετε 30 λεπτά στη κάθε μια, απαντώντας τις ακόλουθες ερωτήσεις:

- 1) Ποιοι λόγοι έκαναν το άτομο πιο ευάλωτο στη ριζοσπαστικοποίηση;
- 2) Τι προσπάθειες έγιναν για να τερματιστεί η ριζοσπαστικοποιημένη τους συμπεριφορά;
- 3) Ποιο ήταν το αποτέλεσμα της παρέμβασης;
- 4) Με ποιο τρόπο μπορείτε εσείς, ως εκπαιδευτικός, να εφαρμόσετε ορισμένες από τις τεχνικές που μάθατε στο τομέα απασχόλησης σας;

Περιπτωσιολογική μελέτη: Paul¹

Ο καθηγητής του Paul, ενός εφήβου, ενημερώθηκε για τη συμμετοχή του στη προώθηση μιας ακροδεξιάς σελίδας στο Facebook, η οποία αναστάτωσε κάποιον άλλο μαθητή. Ο Paul προσκλήθηκε σε «μυστικές» ομαδικές συναντήσεις, αναφορικά με ποδοσφαιρικούς αγώνες. Χωρίς την άμεση επίδραση της οικογένειάς του, λάμβανε προσοχή και κοινωνική στήριξη

¹ Έχουν δοθεί ψευδώνυμα σε όλα τα ονόματα.

μέσω της συμμετοχής του στην ομάδα αυτή. Δήλωσε, ότι δεν έχει πρόβλημα με τα πλείστα άτομα, μόνο με τους Μουσουλμάνους: Οι Μουσουλμάνοι διαφέρουν από «εμάς». Δήλωσε, ότι τους είδε όλους «να εφαρμόζουν τον Ισλαμικό Νόμο». Το σχολείο συνεργάστηκε με την αστυνομία, τη κοινωνική πρόνοια και μια τοπική ομάδα νέων, μέσω της διαδικασίας Channel, ώστε να υποστηρίξουν τον Paul να αμφισβητήσει την ιδεολογία που ανέπτυξε, να του προσφέρουν συμβουλές επαγγελματικής σταδιοδρομίας και να τον φέρουν σε σύνδεση με μια τοπική, εθνοτικά ποικιλόμορφη ομάδα νέων. Η αυτοπεποίθηση του αυξήθηκε και οι σχέσεις με την οικογένεια του έγιναν πιο στενές. Απέρριψε την ιδεολογία που ασπάστηκε και αντιλήφθηκε, ότι ακολουθούσε λανθασμένη πορεία.

Περιπτωσιολογική μελέτη: Jameel

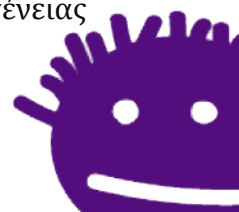
Ο Jameel ήταν 15 ετών, όταν παραπέμφθηκε στο έργο Kirklees Prevent μέσω ενός τοπικού σχολείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης το 2016. Το σχολείο ανησυχούσε για την ευαισθησία που έδειχνε το άτομο προς τη ριζοσπαστικοποίηση και τον εξτρεμισμό, εξ' αιτίας ενός σχολίου που έκανε στο σχολείο σχετικά με το Ισλαμικό Κράτος. Ο Jameel θεωρείται, ότι αντιμετωπίζει μερικές δυσκολίες, όπως κοινωνική απομόνωση, περιορισμένες ομάδες φίλων, εκφοβισμό και εκδηλώνει προβλήματα συμπεριφοράς στο σπίτι και το σχολείο.

Ζητήματα, για τα οποία ανησυχούσε το σχολείο:

- Ο Jameel ήταν απομονωμένος στο σπίτι και στο σχολείο, χωρίς να καταδεικνύει ενδείξεις για φίλιες.
- Δυσκολεύτηκε να αντεπεξέλθει στο σχολείο και έχει υποστεί εκφοβισμό, χειραγώγηση και απειλές από τους συμμαθητές του.
- Ο Jameel έκανε ένα σχόλιο αναφορικά με το Ισλαμικό Κράτος και εκδήλωσε ευνοϊκή στάση έναντι της πρόκλησης βίας σε βάρος του κοινοβουλίου και του σχολείου. Μια φορά, είχε πει «Εύχομαι το Ισλαμικό Κράτος να βομβαρδίσει το σχολείο.».
- Ο καθηγητής τέχνης του Jameel παρατήρησε, ότι ο μαθητής σχεδίαζε πολλά όπλα και πολλές εχθροπραξίες στο μπλοκ ζωγραφικής του.
- Η μητέρα του αισθανόταν, ότι ο Jameel μισούσε το σχολείο. Είχε σχολιάσει, ότι ο Jameel «μισούσε το σχολείο και θα το έσκαγε (...) και εγώ θα έπρεπε να καλέσω την αστυνομία για να το βρω.»
- Δεν ήταν εύκολο να θέσει κάποιος υπό έλεγχο τη συμπεριφορά του Jameel στο σπίτι, καθώς η μητέρα του δυσκολευόταν να τον χειριστεί. Αυτό είχε αντίκτυπο, τόσο για την ίδια, όσο και για την ευρύτερη οικογένεια του.
- Αναφέρθηκε ακόμη, ότι ο Jameel περνούσε ολοένα και περισσότερο χρόνο μπροστά από τον υπολογιστή και σερφάροντας σε διαδικτυακές πλατφόρμες.
- Επίσης, τελευταία είχε τάσεις αυτοκτονίας. Ο καθηγητής του δήλωσε «Έλεγε, ότι θα αυτοκτονούσε».

Τι συνέβηκε:

Οι καθηγητές ανέφεραν τα πιο πάνω ζητήματα στο Διευθυντή, ο οποίος απευθύνθηκε στη κοινότητα για στήριξη. Οι τακτικές συναντήσεις μεταξύ των καθηγητών και της οικογένειας

του Jameel αυξήθηκαν, ώστε να οικοδομηθεί εμπιστοσύνη μεταξύ των εκπαιδευτικών και του μαθητή. Όπως διαπιστώθηκε, αυτό βελτιώνει τη σχέση οικογένειας και σχολείου, δημιουργώντας μια ανοιχτή γραμμή επικοινωνίας σε συνεχή βάση. Επίσης, πραγματοποιήθηκαν ανεξάρτητες, ατομικές συνεδρίες στη βάση του προγράμματος Community Prevent, ώστε να κατανοηθούν οι κύριοι παράγοντες που συνδέονται με τις ευαισθησίες του Jameel. Σε εφαρμογή τέθηκε ένα σχέδιο στήριξης, προσαρμοσμένο στις ανάγκες του εφήβου και ενδεδειγμένο για την ενίσχυση των δυνατών του σημείων. Το σχέδιο περιλάμβανε την αύξηση της ευαισθητοποίησης του Jameel αναφορικά με τις εξτρεμιστικές ρητορικές, τη διατήρηση μιας ασφαλούς επιγραμμικής παρουσίας και τη κριτική σκέψη.

Το σχολείο αναζήτησε ενεργά τρόπους διαχείρισης της συμπεριφοράς του νέου, όπως για παράδειγμα μέσω του χρόνου για ατομικές συναντήσεις και ενός καθηγητή, διορισμένου ώστε να στηρίζει πρακτικά τις ανάγκες του ατόμου.

4.2. Περιπτώσιολογικές μελέτες: Χρησιμοποιώντας τη πλατφόρμα «HeadsUp»

Η ιστορία του Kyle και η ιστορία της Jasmine

Παρέχουμε δύο περιπτώσιολογικές μελέτες, οι οποίες διατίθενται στη [διαδικτυακή πλατφόρμα HeadsUp](https://www.heads-up.online/en/learning-portal/simulation-resources/) (<https://www.heads-up.online/en/learning-portal/simulation-resources/>). Είστε υποχρεωμένοι να τις διαβάσετε και στη συνέχεια, να τις μελετήσετε με τους μαθητές σας. Εισηγούμαστε να συζητήσετε τα ακόλουθα σημεία με την ομάδα σας:

- Με ποιο τρόπο διαφέρουν οι ιστορίες του Kyle και της Jasmine;
- Τι αποτελεί κίνδυνο και ποιοι είναι οι παράγοντες προστασίας στη κάθε ιστορία;
- Με ποιο τρόπο ριζοσπαστικοποιήθηκαν τελικά οι νέοι;
- Τι μπορούμε να μάθουμε από τις ιστορίες της Jasmine και του Kyle;
- Ποιοι είναι οι συνηθέστεροι παράγοντες πυροδότησης της ριζοσπαστικοποίησης των νέων;
- Ποιοι είναι οι ισχυρότεροι παράγοντες προστασίας για την αντιμετώπιση της ριζοσπαστικοποίησης των νέων;
- Τι ρόλο διαδραματίζουν οι άλλοι στη προστασία των νέων;

Αυτοδιδασκαλία με θέμα τους διαδικτυακούς πόρους που αφορούν τη ριζοσπαστικοποίηση

- <http://theconversation.com/four-things-schools-can-do-to-help-tackle-extremism-and-radicalisation-79309>
- <https://info-radical.org/en/radicalization/recognizing-violent-radicalization/>

4.3. Περιπτωσιολογικές μελέτες βασισμένες σε συγκεκριμένους πολιτισμούς (προαιρετική δραστηριότητα)

Στο μέρος αυτό, θα παρουσιάσουμε περιπτωσιολογικές μελέτες βασισμένες σε συγκεκριμένους πολιτισμούς, οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν προαιρετικά από τους μαθητευόμενους. Ορισμένες μελέτες έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, ωστόσο οι περισσότερες είναι στην εθνική γλώσσα της χώρας που αντιπροσωπεύουν. Οι εκπαιδευτές είναι υποχρεωμένοι να διαβάσουν τη περιπτωσιολογική μελέτη που ισχύει για τη χώρα τους και να αποφασίσουν κατά πόσο θα τη χρησιμοποιήσουν ως συμπληρωματική των διεθνών περιπτωσιολογικών μελετών που παρουσιάστηκαν στη δραστηριότητα 4.1.

Case study from Portugal

RACISMO

Uma jovem Nicol Quinayas, residente em Gondomar, no distrito do Porto, com família colombiana mas com nacionalidade portuguesa, alegou ter sido violentamente agredida na madrugada de 24 de junho 2018, no Porto, por um segurança ao serviço da Sociedade de Transportes Coletivos do Porto (STCP).

Segundo a jovem de 21 anos relatou na queixa, após ter sido assistida no Hospital Santo António, que "foi agredida pelo segurança da 2045, ao serviço dos STCP". "Aqui não entras, preta de merda!" foi uma das várias expressões que diz ter ouvido.

A jovem admitiu que passou à frente na fila de espera para o autocarro, e ele a tentou tirar de forma brusca. Segundo Nicol, o fiscal impediu-a de entrar no autocarro, agarrou-lhe o braço e pô-la fora, começando a bater-lhe depois de esta oferecer resistência. Diz que ele a agarrava, batia-lhe com a cabeça no chão e deu-lhe vários socos.

O rosto inchado, cheio de manchas de sangue, e os lábios deformados. O relatório médico do Hospital de Santo António, no Porto, diz que ficou com traumatismo facial.

Várias testemunhas que estiveram no local referiram a vários jornais, que o fiscal agrediu Nicol da forma como esta descreveu, com socos. E confirmaram que os agentes da PSP chegaram ao local enquanto o fiscal estava com os joelhos por cima de Nicol, ou seja, terão dado conta de que havia uma agressão.

O Núcleo de Deontologia do Comando da PSP do Porto abriu um processo disciplinar aos dois agentes que se deslocaram ao local onde a jovem colombiana Nicol Quinayas estava a ser agredida por um segurança da empresa 2045, na noite de São João, a 24 de Junho.

Estará em causa a suspeita de violação do dever de zelo pelo facto de esses dois polícias não terem detido o segurança em flagrante delito, nem perguntado à vítima se queria apresentar queixa. Além disso, está a ser investigado o facto de os agentes terem registado em auto de notícia a agressão a Nicol Quinayas apenas três dias depois da ocorrência e já depois de a jovem ter feito queixa pessoalmente na esquadra.

Já a empresa de segurança privada 2045 revelou, na passada quarta-feira, ter iniciado um processo de averiguações interno, indicando que o segurança da empresa que alegadamente agrediu a jovem já "não está ao serviço da STCP". Por seu lado, a Câmara do Porto condenou de forma "veemente" a agressão, classificando o sucedido como um "intolerável ato de violência racista".

A SOS Racismo chama a atenção para o facto de "Os insultos e o uso absolutamente desproporcionado da violência foram, neste caso, mais um exemplo de discriminação racista e xenófoba em Portugal", acusa a organização, para quem as "evidências desse abuso de força" estão documentadas em "fotografias e em vídeos partilhados nas redes sociais e meios de comunicação social de Portugal e da Colômbia".

Considerando "ter aparentemente pecado por escassa" a atuação dos polícias chamadas ao local, a SOS Racismo refere ainda que a queixa "foi registada, por insistência da agredida", citando todos os que afirmaram "que as agressões foram motivadas por ódio e acompanhadas de declarações racistas".

As queixas de racismo e xenofobia atingiram o maior número de sempre em Portugal (em 2018), e isso pode levar a um número crescente de indivíduos que se sentem "à margem" ficando vulneráveis a processos de radicalização.

Portugal case study in English

RACISM AND XENOPHOBIA

A young woman, Nicol Quinayas, of Portuguese nationality, living in Gondomar, in the Porto district, with a Colombian family. Nicol alleged that she was violently assaulted in the dawn of June 24, 2018, by a security man working for the Sociedade de Transportes Coletivos do Porto (STCP).

According to the 21-year-old woman's report in, after being assisted at the Santo António Hospital, she "was assaulted by the security of 2045, at the service of STCP". "You do not come in here, you f***ing black woman!" was one of several expressions she heard.

The young woman admitted that she was ahead in the waiting line for the bus, and she tried to jump off abruptly. According to Nicol, the security guard prevented her from getting on the bus, grabbed her arm and pushed her out, starting to beat her after she put up resistance. She says he grabbed her, hit her while on the floor, and punched her several times.

Her face was swollen, full of bloodstains, and her lips deformed. The medical report of the Hospital de Santo António, in Porto, says she had facial trauma.

Several witnesses who were at the scene reported to the newspapers, that the security guard assaulted Nicol with punches as she described. They confirmed that the PSP agents arrived while the security guard had his knees on Nicol, meaning they realized that there was an assault.

The Deontology Nucleus of the Command of the PSP of Porto opened a disciplinary process to the two agents who went to the place where Nicol Quinayas was being attacked by an employee of a security company 2045, on June 24.

There is a suspicion of a breach of duty of care on the grounds that the two police officers did not arrest the security guard in the act and did not ask the victim if she wanted to make a complaint.

The private security company 2045 revealed that it had initiated an internal investigation process, indicating that the security guard who allegedly assaulted the young woman was "no longer in the service of STCP". For its part, the Porto Council strongly condemned the aggression, calling it an "intolerable act of racist violence".

In 2018, complaints of racism and xenophobia have reached the highest number ever in Portugal, and this can lead to a growing number of individuals who feel 'marginalised' - becoming vulnerable to processes of radicalisation.

LINKS for Portugal Case study:

<https://expresso.pt/sociedade/2018-07-05-Nicol-Quinayas-Nao-quero-que-ele-fique-sem-emprego-mas-quero-que-ele-nao-volte-a-exercer-funcoes-destas#gs.eFMcf4kL>

<https://www.publico.pt/2018/07/19/sociedade/noticia/policias-do-caso-nicol-quinayas-alvo-de-processo-disciplinar-1838380#gs.JwiemUUf>

<https://www.publico.pt/2018/06/27/sociedade/noticia/jovem-agredida-por-fiscal-posme-os-joelhos-em-cima-como-se-fosse-um-trofeu-1836108#gs.0Fw1gLyW>

<https://www.dn.pt/portugal/interior/preta-de-merda-quires-apanhar-um-autocarro-apanhas-no-teu-pais-9517487.html>

Case study from Ireland

The threat of violence in Northern Ireland and the border region of the Republic of Ireland due to Brexit

This story presents the danger of radicalisation among young people, north and south of the UK border on the island of Ireland. The time is February 2019 and the United Kingdom may be preparing to leave the European Union without securing a deal. This poses a threat that there will be a 'hard border' between the Republic of Ireland and the UK. At this time, young adults in the border region of Ireland are preparing for such an eventuality. They have heard the stories of violence from their parents; they think they understand the hardship of 'The Troubles' where casualties on both sides of the fight – Republican and Unionists – became a daily occurrence; a feature on the daily news broadcast that was so commonplace, listeners did not even pay attention to the rising death tolls.

What is different from the time of 'The Troubles' and now is the degree of separation young people feel from the causes that were fought for them, and the fact that they now have access to social media channels to plan, to engage in radical rhetoric, to foster hate for the 'other' side. While the violence of the past can never be justified, it was understood to be politically motivated – both sides were sure of what they were fighting to achieve and what their intended outcome was. In the new wave of violence that is threatened because of the UK's vote to 'Brexit', the young people are not organising for a cause or for something that is politically motivated – they are organising to participate in violence, for the sake of violence.

A young, 24 year old man called Joe Boylan lives in the border region of Ireland. His father and uncles were IRA-sympathisers, and were affiliates of an infamous IRA bomb maker, responsible for attacks in the UK during 'The Troubles'. Joe has grown up on the stories that were shared in these circles; and although his father and uncles have no appetite for returning to this time of violence, Joe feels that with the UK failing to negotiate a Brexit deal with the European Union and the potential for there to be a 'hard border' with the UK in Ireland, that this is his opportunity for supposed glory. This is his time to follow in the footsteps of his family members and other community leaders who went before him. One day, Joe turns on the news and learns that there has been a car bomb in Londonderry in Northern Ireland, and that the attack has been claimed by a group calling themselves the 'New IRA'. Joe treats this attack as a signal, that violence will surely follow Brexit, and he will be ready to join the fight.

Joe doesn't find much support for this type of violence among his peers. They are employed in the region and more worried about the economic impact of Brexit; but Joe is eager to find sympathisers and supporters, so he turns to social media. Through social media, he is linked with groups like '32 county Ireland' who believe that Brexit poses a credible opportunity for the 32 counties of Ireland to be united under a government in Dublin. Here he finds hundreds of online compatriots who willingly feed Joe's hunger for sectarian violence in the region, who support his ideas to attack border postings and who reinforce his beliefs that he is doing the right thing by preparing for violence after Brexit.

As Joe becomes self-radicalised through these online groups and through engaging in online chats with like-minded radicals, he admits to his father his true hatred for 'the other side'; proclaiming it in such a way that his father realises, his son hates 'them' more than he himself ever did. His father tries desperately to reason with his son, but it is too late. Joe has been radicalised and is waiting for his opportunity to take up arms.

Links for Irish Case Study:

<https://www.ft.com/content/25a0993e-1d91-11e9-b2f7-97e4dbd3580d>

<https://www.independent.co.uk/voices/brexit-good-friday-agreement-northern-ireland-troubles-violence-ira-border-a8297406.html>

<https://www.express.co.uk/news/uk/1080049/Brexit-news-northern-ireland-hard-border-eu-negotiation-IRA-republican>

Case study from Czech Republic

Toto je příběh Češky Markéty Všelichové, která aktuálně pobývá v tureckém vězení. K pobytu ve vězení byla odsouzena za údajné napomáhání terorizmu a spolupráci s bojovníky milic syrských Kurdů YPG, které Turecko považuje za teroristickou organizaci. Její příběh vlastně začíná ve studentské lavici technické fakulty zemědělské univerzity. Tak jako všichni studenti i ona má své zájmy a témata, která ji zajímají. Tématem, o které se studentka Markéta Všelichová začala zajímat, byla situace v severní části Sýrie a zde probíhající konflikt. První informace získávala z televize a především z Internetu. S narůstajícím množstvím informací se vykrystalizovaly její velká sympatie s Kurdy. Říká, že je fascinována jejich vírou ve svobodu a demokracii. Rozhoduje se, že oblast navštíví, aby viděla, jak to vypadá doopravdy. Poté skutečně několikrát navštíví syrskou Rojavu, kde se osobně seznamuje s místním krajem i místními lidmi. Neskrývá své sympatie k místním lidem a oblasti Rojava. Své názory a sympatie publikuje na Internetu i v několika rozhovorech v českých médiích, pro které je její příběh nevšední a zajímavý. Protože chce být místním Kurdům v Rojavě užitečná, rozhodne se tam dovézt polní mobilní nemocnici. Zakládá finanční sbírku, která by to měla umožnit. Než se jí její plán podaří zrealizovat, je zadržena tureckou policií při přechodu z Turecka do Iráku v listopadu 2016. Při kontrole se u ní našly materiály (fotografie, zvukové soubory), které zmiňují kurdské milice YPG, které Turecko považuje za teroristickou organizaci. Turecká prokuratura ji následně obvinila z příslušnosti k ozbrojené teroristické organizaci. Česka se brání u soudu s tím, že je humanitárními aktivistkou a že YPG nejsou teroristickou organizací s odůvodněním, že bojují proti radikálům z Islámského státu. Následně je odsouzena a, i přes snahu České republiky o jiné řešení, nastupuje pobyt v tureckém vězení. Byla odsouzena na 6 let a tři měsíce.

Z příběhu je patrné, že zprvu normálně žijící studentka nachází téma, které ji zajímá a věnuje mu stále více pozornosti. Média a internet jsou nejen zdrojem jejích informací, ale také zdrojem kontaktů na podobně smýšlející lidi i zdrojem inspirace k seberealizaci v této oblasti zájmu. Její názory i energie, kterou tomuto tématu věnuje, se postupně zhmotňují do výrazných změn v jejím reálném životě. Noví přátelé, cesty do Sýrie i rozhovory v médiích jsou něčím, co její život postupně radikálně odlišuje od běžného života české studentky. Plány na finanční sbírku a instalaci polní nemocnice v severní části Sýrie už nemají s životem normální české studentky společného vůbec nic. Radikální názory i činy spějí nutně i k neobvyklému pokračování příběhu. V tomto případě příběh končí odsouzením a vězením v Turecku. Tomuto bohužel nezabránily ani názory a snahy rodičů, učitelů, přátel či odborníků na problematiku konfliktu v Sýrii.

Case study from Cyprus

Ποδοσφαιρικός Χουλιγκανισμός

Στην Κύπρο υπάρχει ένα ευρέως διαδεδομένο φαινόμενο του «ποδοσφαιρικού χουλιγκανισμού» που συχνά διεξάγεται από τη νεολαία. Έχει την τάση να είναι πολιτικά καθοδηγημένη και έχει υπάρξει ως αιτία βίας και σοβαρών τραυματισμών μεταξύ των φιλάθλων του ποδοσφαίρου κατά τη διάρκεια αγώνων μεταξύ των αντίπαλων ομάδων τους.

Ένα πρόσφατο παράδειγμα πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2017, όταν κατά τη διάρκεια ενός αγώνα ανάμεσα στην ΑΕΛ (ομάδα αριστερού κόμματος) και του ΑΠΟΕΛ (ομάδα δεξιού κόμματος) ξέσπασε ένα σοβαρό επεισόδιο βίας με αποτέλεσμα ένα νεαρό αγόρι να τραυματιστεί σοβαρά κεφάλι. Έξι λεπτά πριν από το τέλος του πρώτου ημιχρόνου, οπαδοί του ΑΠΟΕΛ, έριξαν μια κροτίδα στο γήπεδο, προκαλώντας τραυματισμό του 14χρονου. Αυτό συνέβη αφού οι ποδοσφαιριστές των δύο ομάδων είχαν έντονη διαφωνία.

Το παιχνίδι διακόπηκε για περίοδο 15 λεπτών και, όταν ξανάρχισε, διακόπηκε λόγω της ρίψης επικίνδυνων αντικειμένων από τους οπαδούς της αντίπαλης ομάδας ΑΕΛ.

Κατά τη διάρκεια του δεύτερου διαλειμματος, ένας αριθμός υποστηρικτών των δύο ομάδων μπήκαν στο γήπεδο και συγκρούστηκαν με βία. Κατά τη διάρκεια αυτής της σύγκρουσης ένα 17χρονο αγόρι συνελήφθη για βίαιη επίθεση σε άλλους και για μαχαιροφορία.

Κατά τη διάρκεια των επεισοδίων, τραυματίστηκαν τρία αστυνομικά οχήματα και τέσσερα ιδιωτικά οχήματα, καθώς και παράθυρα καταστήματος.

Football and extremism

In Cyprus there is a widespread phenomenon of 'football hooliganism' which is often conducted by youth. It tends to be politically-driven and has been the cause of violence and severe injuries between football fans during the games of their opposing teams.

A recent example took place in December 2017 when during a match between 'AEL' (a left-wing supporting team) and APOEL (a right-wing supporting team) there was an outbreak of violence with the result of a young 'ball boy' suffering severe head traumatic injury. Six minutes before the end of the first half, a team of APOEL fans, threw a firecracker onto the pitch, causing a 14-year-

old ball boy to be injured. This happened after the players of the two teams had an intense disagreement on the pitch.

The game was interrupted for a period of 15 minutes, and when it was restarted, it was interrupted again, due to dangerous objects being thrown by fans from the opposing team: AEL.

During the second break, a number of supporters of the two teams invaded the pitch and there were violent clashes. A 17-year-old boy was arrested for carrying a knife and for violently assaulting others.

During this episode, three police vehicles and four private vehicles were damaged, and a shop window was smashed.

Links:

<https://www.cnn.gr/news/sports/story/109285/kypros-thlivera-epeisodia-sto-tsireio-vid>

<http://www.sigmalive.com/news/local/475896/i-riza-tou-xouligkanismou-oi-ultras-kai-to-russia-2018>

<https://www.sport24.gr/football/Cyprus/mpalaki-oi-eythunes-apo-ael-kai-apoel.4983487.html>

Case study from Finland

Sisäministeriön katsaus väkivaltaisen radikalisoitumisen tilanteesta Suomessa

”Suomessa arjen turvallisuuteen väkivaltaisen radikalisoitumisen ja ekstremismin näkökulmasta vaikuttavat eniten väkivaltaiseen äärioikeistoon liittyvät henkilöt, jotka käyttävät väkivaltaa vastustajikseen kokemiaan henkilöitä kohtaan. Yleisimmin suomalainen äärioikeistolainen liikehdintä on edelleen rassististen skinheadryhmien toimintaa. Näiden toiminta perustuu paikallisiin kerhoihin, ja se on valtaosaltaan spontaania katuväkivaltaa. Näkyvin äärioikeistolainen toimija on kansallissosialistinen Pohjoismainen Vastarintaliike (PVL), jonka nimi oli aiemmin Suomen Vastarintaliike. Sen toimintaan on vaikuttanut Poliisihallituksen maaliskuussa 2017 nostama kanne järjestön lakkauttamiseksi... Poliisin rikosilmoitusjärjestelmästä tunnistettiin vuonna 2017 hieman alle 100 rikosta, joiden epäiltiin liittyvän väkivaltaiseen ekstremismiin, joista yli puolet liittyi väkivaltaiseen äärioikeistoon.”

Lähde: Sisäministeriön julkaisu 13/2018

http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/160777/SM_13_2018.pdf?sequence=4&isAllowed=y

Seuraavana Ylen lehtijuttu Suomen vastarintaliikkeen perustajasta Henrik Holapasta ja hänen tarinastaan.

✚ Natsijohtaja, jonka usko loppui

Esa Henrik Holappa on pyhittänyt lähes puolet elämästään kansallissosialismille. Nyt hän on luopunut aatteestaan ja katuu vuosia, jolloin hän saarnasi vihan ja väkivallan puolesta. Holappa haluaa nyt tehdä menneisyytensä kanssa julkisen pesäeron huolimatta vaaroista, joita se tuo mukanaan.

Nuoren miehen tie kulki lapsuuden ajan sotilasinnostuksesta Suomen kovapintaisimpien uusnatsien ja uusfasistien keulakuvaksi Suomen Vastarintaliikkeessä. Hänen elämässään oli kyse taistelusta, liikkeestä ja kansallissosialismista. Vaan vuosi vuodelta kaikki alkoi tuntua yhä vähemmän oikealta.

”Aloin kysyä halusinko todellakin kasvattaa lapseni osaksi tätä liikettä. Halusinko minä, että he eläisivät yhtä suljettua elämää kuin minä ja että he näkisivät kaikkialla vihollisia. Ajattelin omaa aikaani natsiliikkeessä ja tajusin äkkiä, että minun touhuni olivat olleet täysin päättömiä. Kun vuonna 2007 jouduin poliisikuulusteluun, minulle vakuutettiin, että kansallissosialismi on historiaa. Minun olisi tuolloin pitänyt tajuta, että he olivat oikeassa – tapahtunut mikä tapahtunut”, Holappa kertoo Ylelle ainutlaatuisessa haastattelussa.

Holappa kuvaa raskaaksi prosessia, joka päättyi hänen eroamiseensa liikkeestä.

”Elin vuosikausia kansallissosialismin oppien mukaisesti. Seurustelin liikkeelle ja kansallissosialismille vihkiytyneiden henkilöiden kanssa. Minä olin ihan samanlainen. Siksi minun on nyt pakko määritellä kaikki uudelleen ja oppia tuntemaan itseni uudelleen. Kuka

minä oikeastaan olen? Kun päätin jättää natsismin, ei elämässäni ollut paljoa jäljellä. Minun oli pakko aloittaa kaikki alusta.”

Holappa sanoo, että hän yrittää ymmärtää missä kohtaa ja mitkä asiat menivät pieleen ja milloin hänen innostuksessaan historiaa kohtaan pimeä puoli pääsi vallalle.

Esa Henrik Holappaa kiinnosti lapsuudesta asti kaikki, millä oli tekemistä armeijan kanssa. Teinivuosina kiinnostus suuntautui Natsi-Saksan historiaa kohtaan. Häntä innostivat Kolmannen valtakunnan militarismi ja tiukka kuri. Holappa sanoo, että hänen natsimainen maailmankuvansa alkoi muodostua 13–14 ikävuosien kieppeillä.

HH = Heil Hitler tai Henrik Holappa

Vuonna 2000 Holappa kirjoitti antisemitistiselle Huhtikuun ryhmälle muutamia tekstejä Waffen-SS:ssä toimineista vapaaehtoisista suomalaisista. Hän oli tuolloin 15-vuotias. Hän ei ollut kuitenkaan valmis liputtamaan avoimesti natsismin puolesta eikä siksi käyttämään omaa nimeään. Hän ryhtyi eräänlaisena pseudonyyminä kirjoittamaan toisella erisnimellä eli Henrikillä. Sitä paitsi Henrik Holappa toimi hänen mukaansa paremmin kansainvälisissä kuvioissa. Natsien keskuudessa HH on usein käytetty lyhenne, jolla tarkoitetaan ”Heil Hitler”. Siitä lähtien nimi on seurannut häntä ja koko natsikautensa ajan Esa Holappa tunnettiin Henrik Holappana.

Vuosina 2001–2002 Holappa kuului Oulussa paikalliseen skinhead-jengiin ja tutustui useisiin skiniliikkeen johtajiin. Hän kuitenkin pettyi, koska nämä eivät olleet erityisen kiinnostuneita ideologisista teemoista. Skinien uusnatsismi keskittyi ennen muuta viinan juontiin, musiikin kuunteluun ja maahanmuuttajien kanssa tappelemiseen. Se ei kuitenkaan Holapalle riittänyt.

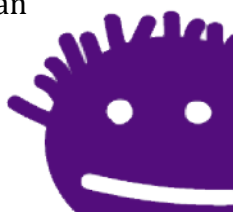
Hän sai tarpeekseen kun ajautui riitoihin jengin muiden jäsenten kanssa. Hän ripusti pilottipusakan nauhaan ja heitti maihinnousukengät jaloistaan. Holapan mielestä Suomessa ei ollut uskottavia kansallissosialisteja. Hän suuntasi katseensa ulkomaille ja skinhead-kavereitaan huomattavasti vaarallisempiin henkilöihin.

Kirjeenvaihtokurssi natsismin saloihin

Hänen ensimmäiset kontaktinsa maailmaan, josta tulisi hänen huomattava henkilökohtainen verkostonsa äärioikeistolaisissa järjestöissä, löytyivät Britanniasta. Niiden kautta hän sai yhteyden paljon vanhempaan mieheen, rankkoja rikoksia tehneeseen yhdysvaltalaiseen natsiin **Richard Scutariin**. Scutari oli The Order -nimisen järjestön jäsen. Hänet oli tuomittu 60 vuoden vankeusrangaistukseen useista rajuista rikoksista, joissa oli ollut poliittinen motiivi. Vuonna 2002 Holappa kirjoitti Scutarille ensimmäisen kirjeensä.

”Hänen taustansa oli sotilaallisissa erikoisjoukoissa. Se minua varmaankin innosti eniten. Halusin myös tuntea ihan oikean natsin. Hänellä oli vaikuttava elämäkertä ja hän tuntui olevan tosissaan. Halusin oppia tuntemaan juuri sellaisia ihmisiä.”

”Aluksi kyselin hänen elämästään ja armeijapalveluksestaan. Vähitellen kirjeenvaihtomme muuttui henkilökohtaisemmaksi ja ideologisemmaksi. Emme koskaan kirjoittaneet mitään

väkivallasta. Silloinhan kirjeet eivät olisi menneet perille”, Holappa kertoo suhteesta, josta tuli hänen kirjekurssinsa kansallissosialistiseen ideologiaan.

Kirjeenvaihtoa kesti vuoteen 2014 asti, jolloin Holapan usko alkoi tosissaan hiipua. Hän ei enää vastannut Yhdysvalloista tulleisiin kirjeisiin.

Holappa kirjoitteli myös muun muassa Ku Klux Klanin johtajalle **David Dukelle**, saksalaiselle poliisimurhaajalle **Kay Diesnerille** ja norjalaiselle skinille **Ole Nicolai Kvislerille**, joka sai vankilatuomion rasistisin motiivein suoritetusta murhasta. Holapalla oli suhteet myös yhdysvaltalaisiin rasistisiin jengeihin kuten Aryan Brotherhood ja Aryan Nations.

Natsifoorumien aktiivi

Helmikuussa 2004 perustettiin verkkoon suomalainen natsifoorumi Kansallissosialismi.com. Henrik Holappa oli sen aktiivisimpia kirjoittajia. Hän kertoo itse, että hänen tekstinsä käsittelivät ennen muuta sotilaita ja suomalaisia SS-miehiä, mutta nyttemmin lakkautettu sivusto sisälsi myös rasistisia, juutalaisvastaisia ja joukkotuhon kieltäviä artikkeleita. Verkkosivuston kautta Holappa tutustui samanmielisiin kotikaupungissaan Oulussa. He kohtasivat ja ryhtyivät vähitellen tapailemaan säännöllisesti keskenään.

”Meitä oli kahdeksan henkilöä, joimme kahvia ja keskustelimme. Analysoimme maailman politiikkaa ja erilaisia mahdollisia vaihtoehtoja. Alkoholia ei näissä tapaamisissa nautittu. Tämä tuntui huomattavasti hauskemmalta kuin skinien seurassa. Nuo ihmiset olivat älykkäitä ja monilla heistä oli korkeakoulututkinto. Ja he ajattelivat samoin kuin minä.”

Perussuomalaisten jäsenenä

Ryhmä aloitti poliittisen aktivisminsa vierailulla Perussuomalaisissa vuosina 2005–2006. Holappa valittiin puolueen piirijärjestön hallituksen varajäseneksi, mutta hän sanoo, ettei ollut koskaan mikään aktiivi perussuomalainen.

”Jaoin joitain vaaliesitteitä ja kävin parissa kokouksessa. En kuitenkaan koskaan löytänyt paikkaani puolueessa. Olin tuolloin 20 ja kaikki muut olivat vanhempia. Toisaalta minusta puolueen linja oli aivan liian pehmeä. Minut vaiennettiin, jos yritin puhua monikulttuurisuuden vaaroista. Siksi koko ryhmämme erosi puolueesta”, Holappa kertoo.

Oma järjestö

Perussuomalaisista lähdön jälkeen heräsi ajatus perustaa oma järjestö. Holappa ja toinen kansallissosialismi-foorumille kirjoittanut henkilö, **Mikko***, keskustelivat oman järjestön ideologisesta pohjasta ja siitä kuka halusi lopulta lähteä mukaan.

Samoihin aikoihin Holappa sai Richard Scutarilta kirjeen, jossa tämä kehotti ottamaan yhteyttä Scutarin toiseen kirjeenvaihtokaveriin. Mies oli ruotsalainen ja kuului Ruotsin Vastarintaliike-nimiseen järjestöön. Holappa ryhtyi kirjeenvaihtoon ruotsalaisten natsien kanssa.

Holappa aloitti kontaktit ruotsalaisiin, mutta kun Suomen Vastarintaliike perustettiin, hän oli itse Yhdysvalloissa, jossa hän toimi ja asui yhdysvaltalaisten uusnatsien ja rasistien luona.

Ennen Yhdysvaltain matkaansa heinäkuussa 2008 Holappa ja Mikko tapasivat. Mikko oli muuttanut Oulusta Helsinkiin. He sopivat, että Mikko jatkaisi yhteydenpitoa ruotsalaisiin natseihin. Myöhemmin samana vuonna tuli päätös Ruotsista: suomalaiset saivat luvan perustaa oman vastarintaliikkeensä. Holappa valittiin viralliseksi johtajaksi ja keulakuvaksi, vaikka hän oli tuolloin ulkomailla.

Kun Holappa kesällä 2009 palasi Suomeen oli Vastarintaliike jo levittäytynyt monille seuduille. Siihen oli liittynyt äärioikeistolaisia kaveriporukoita ja nämä olivat saaneet järjestössä valtaa. Holapalle ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin luopua ajatuksesta, että hänestä olisi tullut liikkeen todellinen johtaja.

”Olin täysin tuntematon useimmille jäsenille, jotka olivat tunteneet toisensa vuosien ajan. He suhtautuivat minuun epäillen. Ei ollut mahdollista tulla ulkopuolelta ja yrittää olla auktoriteetti. Sitä paitsi asuin Oulussa ja saatoin osallistua harvoin eteläisessä Suomessa pidettyihin kokouksiin, joissa päätökset tehtiin. Totta kai minulla oli asioihin vaikutusta, mutta jos etelän johtajat olivat jotain keskenään päättäneet, noudatettiin sitä linjaa”, Holappa sanoo.

Holapan piti siten yrittää löytää oma roolinsa johtajana ilman valtaa. Hän edusti Suomen osastoa yhteydenpidossa Ruotsin Vastarintaliikkeen kanssa, mutta kotimaassa johtivat toimintaa muut henkilöt.

”Minulla ei ollut täällä paljoakaan tekemistä, joitakin puheluita, sähköposteja silloin tällöin ja verkkosivuston ylläpitoa. Pari kertaa reissu kuukausikokouksiin Helsinkiin tai Turkuun. Minun ei tarvinnut omistaa montaakaan tuntia päivässä Vastarintaliikkeelle.”

”Alkuaikoina liike etsi suuntaansa ja olimme harvoin yhtä mieltä asioista. Etelän aktivistiryhmät halusivat, että olisin ollut aktiivisempi ja vahvempi johtaja. He eivät koskaan ymmärtäneet minun kirjallista kiinnostustani, he eivät olleet kiinnostuneita historiallisesta analyysistä tai ideologisesta keskustelusta. He halusivat enemmänkin urheilullista aktivismia ja jännittävien asioiden tekemistä. Olin liian teoreettinen ja ikävystyttävä”, Holappa kertoo.

Johtaja liikkeellä

Holapan ensimmäinen vuosi Vastarintaliikkeen muodollisena johtajana oli kiertolaisen elämää. Suomessa hänellä ei ollut asioihin juuri sanomista eikä paljoa tekemistäkään. Siksi hän matkusti edestakaisin Suomen, Ruotsin, Saksan, Itävallan, Ranskan ja Espanjan väliä. Kussakin maassa löytyi samanmielisiä, joiden kanssa olla tekemisissä ja joiden luona asua.

Ruotsin-reissuilla hän tapasi naisen, joka alkoi odottaa hänelle lasta vuonna 2011. Se teki lopun kiertolaisuudesta ja toukokuussa 2011 Holappa asettui asumaan Taalainmaalle. Suomen Vastarintaliikkeen keulakuva etääntyi näin yhä kauemmaksi järjestöstään. Yhteydenpito Suomeen tapahtui pääasiallisesti sähköpostin ja skypeen avulla. Hän matkusti Suomeen vain aktivistipäiville ja suurempiin tilaisuuksiin. Holapalla oli siten vain satunnaisia kontakteja henkilöihin, jotka käytännössä johtivat liikettä.

Suuri epäily

Tätä kesti vajaan vuoden. Syksyllä 2012 Holappa ilmoitti ilman ennakkovaroitusta, että eroaa SVL:n johtajuudesta. Hän oli turhaan yrittänyt löytää paikkaansa liikkeessä. Toverit tuntuivat yhä vieraammilta. Suomalaiset pitivät hänet loitolla eikä hän tuntenut yhteenkuuluvuutta ruotsalaisten kanssa. Holappa halusi tehdä enemmän liikkeen eteen, mutta koki, että muut painoivat alas henkilöt, jotka yrittivät kohota liikkeessä. Hän oli liikkeen johtaja mikä tarkoitti sitä, että kaikki mikä tehtiin SVL:n nimissä tehtiin myös hänen nimissään – vaikka hänellä ei ollutkaan mahdollisuutta vaikuttaa asioihin.

”Olin puhunut luopumisesta päiväkausia kumppanini kanssa ja eräänä aamuna päätin erota. Minähän olin kotoisin Oulusta eikä minulla ollut mitään suurempaa tekemistä etelän johtajien kanssa. Siksi en edes ajatellut, että olisin kääntynyt heidän puoleensa. Lähetin sähköpostia ainoalle hyvin tuntemalleni aktivistille, **Juuso Tahvanaiselle** Ouluun. Kysyin häneltä oliko hän kiinnostunut SVL:n johtamisesta. Viidessä minuutissa sain myöntävän vastauksen ja asia oli sillä selvä”, Holappa muistelee.

Holapan mukaan hänen valintaansa ei koskaan kyseenalaistettu eikä kukaan Suomesta ottanut häneen yhteyttä. Kaikki oli hyvin niin kauan kun hän ei kokonaan luopunut natsi-ideologiasta ja liikkeestä. Kun johtajan vaihdos julkistettiin, Holappa antoi ymmärtää, että hän toimisi edelleen pohjoismaisessa katto-organisaatiossa (NMR). Tämä ei kuitenkaan vastannut todellisuutta – kuten ei moni muukaan asia Vastarintaliikkeessä.

”Pidin yhteyttä **Klas Lundiin** ja muuhun johtoon, mutta minulla ei ollut mitään varsinaista tehtävää tai asemaa liikkeessä. Olihan paljon suunnitelmia kuten, että minusta piti tulla verkkosivustomme englanninkielisen version päätoimittaja ja että kirjoittaisin järjestön Polaris-lehteen, mutta kaikki suunnitelmat kuivuivat kasaan”, Holappa kertoo.

Pohjoismaisella Vastarintaliikkeellä ei ole englanninkielisiä verkkosivuja, vain lyhyt esittely järjestöstä. Jäsenlehti Polaris on lakkautettu ja Holappa ehti kirjoittaa siihen vain pari juttua.

”Aloin ensi kertaa nähdä liikkeen hyvin pienen piirin muodostamana lahkona. Silloin en vielä ollut valmis jättämään liikettä. Ajattelin, että ehkä kykenisin muuttamaan liikettä sisältäpäin. Aina löytyi jokin ”ehkä”, joka piti minut mukana.”

Holapan tie ulos natsismista – johon hän ei enää täydellä sydämellä uskonut – oli alkanut. Hän osallistui yhä harvemmin tapaamisiin tai muihin toimiin.

Käännekohta kesällä 2014

Kesällä 2014 Holappa oli valmis myöntämään itselleen, että voisi jättää natsismin ja Pohjoismaisen Vastarintaliikkeen. Hän ei kuitenkaan kertonut sitä julkisesti, koska se saattoi olla vaarallista. Hänen mukaansa Vastarintaliike piti häntä petturina jo siksi, että hän oli niin passiivinen ja että hän piti yhteyttä henkilöihin, jotka olivat aiemmin lähteneet pohjoismaisesta liikkeestä. Oli turvallisempaa antaa ymmärtää, että hän edelleen tavalla tai toisella oli mukana liikkeen toiminnassa – vaikkakin teki erittäin vähän ja seurusteli väriiden ihmisten kanssa.

Ei yhteyksiä Pohjolaan

Holapalla ei ole enää minkäänlaisia yhteyksiä vastarintaliikkeisiin muissa Pohjoismaissa. Yhteydet entisiin tovereihin Suomen Vastarintaliikkeessä rajoittuvat satunnaisiin skype -kontakteihin, jos he sattuvat olemaan linjoilla samaan aikaan.

”He kysyvät miten voin ja mitä puuhailen. Luulisin, että ruotsalaiset ovat pyytäneet heitä selvittämään mitä Holappa touhuaa. Ruotsalaiset eivät ole olleet suorassa yhteydessä minuun sitten vuoden 2014. Tuona kesänä kumppanini sai useita puheluita, joissa kerrottiin, että minun olisi pitänyt olla kummallisissa paikoissa outoihin aikoihin. He olivat hyvin uteliaita siitä mitä olin tekemässä. Saman vuoden syksyllä Pohjoismaiden Vastarintaliikkeen parlamentaarisen haaran johtaja **Pär Öberg** matkusti Suomeen puhuakseen minulle ”järkeä”. Hän oli hyvin ärtynyt, koska en tullut paikalle kun hän kutsui. Hänen viestinsä oli, että minun oli tultava kun kutsu käy – sama missä olin tai mitä olin tekemässä. Sitten hän ilmoitti, että hän ottaa minuun yhteyttä ja että puhumme silloin asiat halki. Tuota puhelua ei ole koskaan tullut”, Holappa sanoo.

Rajan yli

Holappa on nyt entisten tovereidensa silmissä kaksinkertainen petturi, kun hän kertoo avoimesti erostaan ja todellisuudesta Vastarintaliikkeen julkisivun takana. Hän on sekä jättänyt liikkeen ja natsismin että kertoo nyt liikkeen sisäisistä olosuhteista ”vihollismedialle”. Tämä on äärimmäinen majesteettirikos Pohjoismaisessa Vastarintaliikkeessä ja se saattaa olla vaarallista.

”Olen tietoinen vaarasta. Jos kimppuuni hyökätään, sitä tuskin tekee kukaan johtajista tai varsinaisista jäsenistä. Sellaiseen saattaa ryhtyä jokin nuorempi jäsen, joka haluaa luoda itselleen jonkinlaista mainetta”, Holappa arvioi.

Vaarasta huolimatta Holappa sanoo, ettei anna pelon ottaa valtaa. Hän haluaa muuttaa elämäänsä ja silloin täytyy selvittää teoistaan. ”Mutta totta kai otan turvallisuuteni tosissani.”

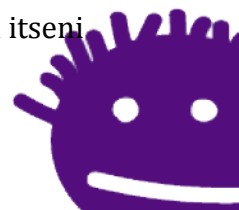
Missä nyt mennään?

Holappa on ollut omistautunut, militantti kansallissosialisti puolet elämästään. Hän on päättänyt luopua vihan ideologiasta valitsematta mitään tilalle.

”Minun ei tarvitse vielä määritellä itseäni poliittisesti. Nyt haluan olla mieluiten epäpoliittinen henkilö.”

Holappa kuvaa olevansa siirtymävaiheessa. Tärkeintä on päästä eroon äärimmäisyysajattelusta. Se prosessi on hyvässä vauhdissa, mutta ei vielä loppuun viety.

”Se ei ole helppoa. Olin 13–14-vuotias kun kiinnostuin kansallissosialismista. Mitä enemmän luin sitä enemmän löytyi ”totuuksia”. Ne vahvistivat sen mihin uskoin. Omaksuin natsismin täydestä sydämeistäni. Seurustelin sellaisten henkilöiden kanssa, jotka olivat vihkineet koko elämänsä natsismille, minä kuuntelin heitä ja elin heidän oppiensä mukaan. Minusta tuli heidän kaltaisensa. Nyt minun on määriteltävä elämäni uudelleen ja opittava tuntemaan itseni

uudella tavalla. Kuka ja mikä minä olen? Elämässäni ei ollut paljoa jäljellä kun luovuin natsismista. Minun on aloitettava aivan alusta”, Holappa sanoo.

”Minun pitää olla rehellinen itseäni kohtaan. Minun pitää myöntää missä olen ollut ja mitä olen tehnyt. Minun on myös ymmärrettävä missä meni pieleen. En halua enää olla osa tuota liikettä enkä halua rakentaa kansallissosialistista valtiota. Minun on läpikäytävä kaikki tapahtunut pala palalta ja yritettävä analysoida sitä.”

Holappa sanoo, että hän yrittää nyt hyvittää natsivuotensa ja korjata tekemiään virheitä. Hän on kirjoittanut kirjan elämästään ja kirjoitusprosessin aikana joutunut katsomaan rehellisesti elettyä elämää. Se on nostanut esiin tunnontuskia.

”Olisi ollut paljon parempiakin tapoja viettää nuoruusvuosiaan kuin perustaa natsiliike ja yrittää ystäväystyä väkivaltaisten uusnatsien kanssa. En kuitenkaan voi muuttaa menneisyyttäni. Voin ainoastaan rakentaa tulevaisuuttani – ja se alkaa nyt.”

Tuntee vastuunsa

Holappa kertoo tuntevansa edelleen vastuuta, kun kuulee tai lukee siitä mitä Vastarintaliike on tehnyt. Hän ajattelee menneisyyttä ja liikettä joka ikinen päivä. Kuusitoista vuotta on pitkä aika eikä se häivy vain olkapäitä kohauttamalla ja elämällä eteenpäin. Holappa kuitenkin toivoo, että pimeyden jälkeen sarastaa valo. Kaikista vaikeuksista ja riskeistä huolimatta hän on nyt jättänyt uusnatsistisen liikkeen.

”Kymmenen vuoden kuluttua toivon voivani sanoa, että nyt tekemäni päätös oli oikea. Toivon, että olen voinut korjata tekemäni virheet ja mennyt elämässäni eteenpäin. On vaikeaa ennakoida tämän enempää. Juuri nyt tuntuu siltä, että minun pitää vain ottaa päivä kerrallaan”, lopettaa Holappa.

**) Koska emme ole tavoittaneet Mikkoa haastattelua varten, eikä hän ole esiintynyt julkisesti SVL-jäsenenä, emme julkaise hänen sukunimeään.*

Tämä projekti on toteutettu yhteistyössä norjalaisen [Hate Speech Internationalin](#) kanssa.

Lähde: <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2016/05/15/natsijohtaja-jonka-usko-loppui>

Case study from Croatia

Politička radikalizacija mladih u Hrvatskoj

U Hrvatskoj, osobito na područjima zahvaćenima ratom 90-tih godina postoji val radikalizacije i nacionalizma koja osobito negativno utječe na mlade s obzirom na njihove osjetljive i povodljive godine.

Zabrinjavajuća je informacija da više od jedne trećine anketiranih srednjoškolaca prema istraživanju nevladine organizacije GONG ima visok stupanj ekskluzivističkog nacionalizma i skloni su određenim skupinama uskratiti jednak status državljanstva na temelju kulturalnih kriterija. Četrdeset posto vjeruje da bi etnički Hrvati trebali imati više prava u Hrvatskoj nego pripadnici drugih etničkih skupina, isti broj izražava negativne stavove prema nevladinim organizacijama i njihovu ulogu u društvu. Polovica njih izrazila je homofobne stavove i podijelila se u svojoj procjeni fašističke prirode NDH. Maloljetnici (od 14 do 18 godina) i mlađi odrasli (od 18 do 21 godine) posebno su podložni žalbama radikalne desnice, a neki od njih su se pridružili i skinheads pokretu okupljenom oko web foruma Stormfront Hrvatska.

Očigledno je da postoje razne skupine koje se služe plasiranjem laži, širenjem pesimizma, preuveličavanja, konstantnim naglašavanjima nacionalnih različitosti koje žele da pridobiju određene grupe ljudi na svoju stranu kako bi se izazivali nemiri i netrpeljivost zbog njihovih viših ciljeva. Najopasnije je kada su takvi ljudi zaposleni na javnim mjestima, političari, gradonačelnici, predvodnici raznih braniteljskih skupina i slično.

Kakvo je stanje u Hrvatskoj vrlo je dobro opisao političar Igor Koloman " Svako malo na nekom javnom okupljanju u RH dižu se desnice, mi smo okruženi retorikom mržnje, netrpeljivosti, na temelju razlika među nama bilo koje vrste. Mrzimo se i tako se i ponašamo, tako i govorimo, to je problem koji mi imamo u ovoj zemlji. Svastika na nogometnom stadionu u Splitu je posljedica tog problema. I da ne bi bilo zabune, ustaško U, 'Za dom spremni' i kukasti križ su isto, među njima nema razlike, nema relativizacije zločina i onoga što ti znakovi predstavljaju, to je potpuno isto. Ono što dodatno zabrinjava je da nam se takve stvari događaju često i u velikoj mjeri tamo gdje se okupljaju mladi ljudi, na sportskim događajima, ne nekim koncertima, na nekim vrstama javnih okupljanja. To znači da imamo dodatno duboki problem i kao društvo smo svi zakazali. „

Ponukani upravo navedenim motivima i tipovima radikalizacije prenosimo priču koja se odvila u gradu Vukovaru. Vukovar je najistočniji grad Hrvatske koji je u Domovinskom ratu pretrpio najveća razaranja. Na pograničnom je području gdje pored ostalih nacionalnosti ima i Srba. To je posebno osjetljivo područje gdje je rezultat govora mržnje ili radikalizacije vrlo brzo vidljiv na ulicama. Tu se nastoji izmiriti hrvatsko i srpsko stanovništvo već 20 godina, ali postoje sa obje strane grupe u medijima, na internet portalima, braniteljske grupe, političari koji pokušavaju indoktrinirati ljude posebno mlade. Sukob dvije grupe srednjoškolaca zbog različite nacionalnosti izbio je u gradu nakon što su se na društvenim mrežama i raznim portalima proširile vijesti na govor gradonačelnika koji je prozvao učenike srednje škole u Vukovaru koji pohađaju nastavu na srpskom jeziku jer na nogometnoj utakmici finala Kupa Vukovara, odigranoj prošle godine, nisu ustali dok je bila intonirana hrvatska himna. Hrvatska skupina dječaka prišla je dječaku koji pohađa nastavu na srpskom jeziku i

započela s navijačkim i nogometnim provokacijama, nakon kojih su ga lakše fizički ozlijedili. Dakle oni su bili radikalizirani i pod utjecajem govora mržnje.

Postavlja se pitanje kome je u cilju da mladi postaju netolerantni i isključivi prema manjinama i drugačijima od sebe, tko mlade radikalizira u ovom smijeru, tko želi da se stvori nacija koja ne trpi i mrzi različito?

Otežavajuća okolnost za mlade su teške socijalne okolnosti u cijeloj zemlji, a posebno na područjima koja su udaljena od glavnog grada. Socijalne prilike u društvu određuju umjerenost ili radikalizam. Danas se mladi u Europi dijele na one koji su dobili šansu, znači posao, karijeru i neki oblik stabilnosti te one druge. Oni koji to nemaju, a to je 40 do 50 posto ljudi u sredozemnoj Europi, koji nemaju što izgubiti ti su najčešće radikalni.

<https://vijesti.rtl.hr/novosti/hrvatska/2999101/neslavno-izvjesce-ek-hrvati-velicaju-ustastvo-jaca-nacionalizam-i-mrznja-prema-srbima-romima-i-lgbt-osobama/>

<http://hr.n1info.com/Vijesti/a187509/Najvise-govora-mrznje-na-portalu-Dnevno.hr.html>

<https://www.24sata.hr/news/policija-dovrsila-istragu-nasilje-u-vukovaru-bio-sukob-navijaca-609799>

<https://hrvatskabraniteljskapuckastranka.weebly.com/blog/penavagovor-vukovarskog-gradonacelnika-ivana-penave-na-mirnom-prosvjedu-u-vukovaru>

Case Study from Croatia - in English

Intolerance between minors

A high-school student and his friends were attacked at a train station. The attacker and his five friends, all minors, approached and asked him if he was a fan of the Dinamo football club, to which he replied in the negative. The attacker was Croatian and a fan of Dinamo (a Croatian football club), while the victim was Serbian and a Red Star fan (a Serbian football club). One of the Dinamo fans pushed the Red Star fan, breaking the bench he was sitting on in the process, and kicked him while he was on the ground. *In addition to the police and parents, the school principal and the teachers were informed of the case. The Principal answered that they are all familiar with earlier fights between those students. Also that although he was not obliged to do so, he had talked to both students in a desire to prevent future conflicts and stop the spread of intolerance but they don't have adequate measures to prevent possible future conflicts.*

The incident occurred in one of the Croatian cities that was most affected during the Croatian War of Independence and is the closest to the Croatian-Serbian border. *Although people of both nationalities have tried to establish peaceful coexistence in the post-war period, incidents such as this one still occur, indicating that the topic of nationality is still a sensitive one, especially when the media, politicians and war veterans continue alienating members of national minorities.*

Case study from Spain

Un grupo de jóvenes radicales atacan la Mezquita Mayor del Albayzín, Granada.

La radicalización se puede desarrollar en muchos ámbitos. En España, sobre todo en los últimos tiempos con el yihadismo y el creciente nacionalismo debido al problema catalán, se ha incrementado un radicalismo determinado: el fascismo o ultraderecha. De igual manera que ha estado sucediendo en el resto de Europa con el ascenso de partidos políticos de ultra derecha en países de toda Europa, en España ciertos grupos radicales -jóvenes guiados generalmente por una ignorancia o falta de criterio- se valen del discurso de odio para atacar o llevar a cabo acciones (violentas) islamóforas y xenóforas. El mal tratamiento del terrorismo o la radicalización (religiosa en este caso) genera odio y xenofobia que incrementa, así mismo, más radicalización (ideológica o política).

Un ejemplo claro lo encontramos en agosto de 2017. Un grupo de doce jóvenes radicales atacaron la Mezquita Mayor de Granada situada en el barrio del Albayzín. Estos jóvenes pertenecían a la facción de extrema derecha del colectivo denominado como Hogar Social, que ya ha presentado más acciones violentas xenóforas, racistas, homóforas... sobre todo en Madrid y Granada. Bajo un tinte de patriotismo y de defender a España, sus bases parten del rechazo a lo extranjero, entre otras cosas.

Se colocaron delante de la mezquita por la noche con pancartas y gritos para asustar a los musulmanes que había dentro. Con la intención de que salieran, desataron una situación de miedo y pánico entre los vecinos lanzando bengalas al interior de la mezquita al mismo tiempo que gritaban proclamas como “terroristas”, “os financia Daesh” o “fuera de Europa”. Estas acciones se llevaron a cabo a pesar de que el imán de la mezquita se declarara en contra de los atentados acaecidos en Barcelona y Cambrills y de que Granada sea una de las ciudades más conocidas por su cultura intercultural (y todo el legado musulmán).

Una vez llegó la policía (avisados por los vecinos), los jóvenes se dispersaron por las callejuelas del Albayzín y fue imposible su identificación. Sin embargo, se informó a los responsables de la mezquita la posibilidad de denunciar por delito de odio. Varias organizaciones, como el partido político Vamos Granada o la plataforma pro derechos humanos Granada Abierta, han denunciado estas acciones y exigen que el colectivo sea ilegalizado.

Otras ciudades como Sevilla también han sufrido, en sus mezquitas, actos de violencia por personas no identificadas que pintan en sus paredes “¡Asesinos, lo vais a pagar!” o “Stop al islam”.

Por ello es importante adquirir un pensamiento crítico que sepa distinguir términos, corregir estereotipos y prejuicios, y aprender la tolerancia y el respeto.

Enlaces a las noticias:

https://www.abc.es/espana/abci-mezquita-albaicin-granada-atacada-radicales-extrema-derecha-201708201416_noticia.html

https://www.antena3.com/noticias/espana/grupo-extremistas-corte-islamofobo-ataca-mezquita-albaicin-bengalas_20170820599979660cf2e2ea3558b0c3.html

<https://www.europapress.es/andalucia/noticia-grupo-jovenes-radicales-ataca-bengalas-mezquita-albaicin-granada-20170820131619.html>

Case Study from Spain - in English

A group of young radicals attack the Great Mosque of Albayzín, Granada.

Radicalisation can be developed in many areas. In Spain, especially in recent times with jihadism and growing nationalism due to the Catalan problem, a certain radicalism has increased: fascism or extreme right wing. Just as has been happening in the rest of Europe with the rise of extreme right wing political parties, in Spain certain radical groups – young people generally guided by ignorance or lack of judgement– use hate speech to attack or carry out (violent) Islamophobic and xenophobic actions. The bad treatment of terrorism or religious radicalisation generates hatred and xenophobia that serves to increase the spread of ideological or political radicalisation.

We find a clear example in August 2017. A group of twelve young radicals attacked the Great Mosque of Granada located in the Albayzín neighbourhood. These young people belonged to the far-right wing faction of the collective called *Hogar Social* ('social home'), which has already been responsible for violent xenophobic, racist or homophobic actions, especially in Madrid and Granada. Under a tinge of patriotism and defending Spain, it is based on the rejection of the foreign, among other things.

They stood in front of the mosque at night with placards and shouts to scare those Muslims inside. With the intention of driving people out of the mosque, they unleashed a situation of fear and panic. They threw flares into the mosque at the same time as shouting proclamations such as "terrorists", "you finance Daesh" or "leave Europe". These actions were carried out despite the fact that the imam of the mosque declared himself against the attacks in Barcelona and Cambrills and that Granada is one of the cities best known for its intercultural culture (and the entire Muslim legacy).

Once the police arrived (called by the neighbours), the young people dispersed through the streets of the Albayzín and it was impossible to identify them. However, those responsible for the mosque were informed of the possibility of reporting a hate crime. Several organizations, such as the political party *Vamos Granada* or the human rights platform *Granada Abierta*, have denounced these actions and demand that the collective be banned.

Mosques in other cities such as Seville have also suffered acts of violence by unidentified people who paint on their walls "¡Assassins, you will pay!" or "Stop Islam".

It is therefore important to acquire critical thinking that knows how to distinguish terms, correct stereotypes and prejudices, and learn tolerance and respect.

Links for further reading:

https://www.abc.es/espana/abci-mezquita-albaicin-granada-atacada-radicales-extrema-derecha-201708201416_noticia.html

https://www.antena3.com/noticias/espana/grupo-extremistas-corte-islamofobo-ataca-mezquita-albaicin-bengalas_20170820599979660cf2e2ea3558b0c3.html

<https://www.europapress.es/andalucia/noticia-grupo-jovenes-radicales-ataca-bengalas-mezquita-albaicin-granada-20170820131619.html>

Handbook References:

- ASCD (2011). *The Importance of Multicultural Education*, In *Educational Leadership*, 61(4), pp. 30–35.
- Centre for the Prevention of Radicalisation Leading to Violence (2019). *The Behaviour Barometer: An Education and Awareness Tool*. Accessed on 1st December 2018 from: https://info-radical.org/wp-content/uploads/2016/08/BAROMETRE_EN_CPRLV_2016-1.pdf
- Gorski, P. (2018). Understanding the Depth and Breadth of "Multicultural". Accessed on 3rd December 2018 from: <http://www.edchange.org/multicultural/activities/multicultural.html>
- Hidalgo, N. (1993). *Multicultural teacher introspection*. In Perry, T. and Fraser, J. (Eds.) *Freedom's Plow: Teaching in the Multicultural Classroom*. New York: Routledge.
- Kirklees Prevent (2016). *Case Study: A Kirklees Prevent Hub*. Accessed on 3rd December 2018 from: <https://www.kirklees.gov.uk/beta/community-safety-partners/pdf/kirklees-channel-case-study.pdf>
- Irvine, J. J., & Armento, B. J. (Eds.). (2001). *Culturally responsive teaching: Lesson planning for elementary and middle grades*. Boston: McGraw-Hill.
- SALTO (2017). *An Introduction to Diversity Management Youth Work*. Accessed on 3rd December 2018 from: <https://www.salto-youth.net/downloads/4-17-3619/IntroductionToDiversityManagementInYouthWork.pdf>
- United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (2016). *A Teacher's Guide on the Prevention of Violent Extremism*. Paris, France: UNESCO

HEADS-UP

AKLUB

 CARDET
CENTRE FOR THE ADVANCEMENT OF RESEARCH
& DEVELOPMENT IN EDUCATIONAL TECHNOLOGY

CREATIVE EXCHANGE

dante
ESTABANON 24 | ADULT EDUCATION
ORGANISATION | DOKUMENTATION
PROJEKTIONEN

fip
Future In
Perspective

inn^oventionum jait^eok

 Erasmus+

This project has been funded with support from the European Commission.
This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot
be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Project number n° 2017-1-UK01-KA204-036685